Muốn Em Thế Nào Cũng Không Đủ

Contents

Muốn Em Thế Nào Cũng Không Đủ **1**
1. Chương 1: Vì Anh Ẩm Ướt Cả Một Đêm . . . 1
2. Chương 2: Bị Căng Đến Tràn Đầy . . . 3
3. Chương 3: Không Nỡ Rút Ra . . . 4
4. Chương 4: Bị Làm Đến Tỉnh . . . 5
5. Chương 5: Bữa Sáng Đặc Biệt . . . 6
6. Chương 6: Hoa Nhỏ Và Gậy Lớn (1) . . . 7
7. Chương 7: Hoa Nhỏ Và Gậy Lớn (2) . . . 10
8. Chương 8: Tinh Dịch Của Anh Tựa Như Mị Dược (1) . . . 12
9. Chương 9: Tinh Dịch Của Anh Tựa Như Mị Dược (2) . . . 13
10. Chương 10: Xin Anh Vào Trong Em . . . 14
11. Chương 11: Hoan Ái Bên Cửa Sổ . . . 15
12. Chương 12: Không Có Anh, Không Ngủ Được . . . 18
13. Chương 13: Nhiều Quá Chứa Không Nổi . . . 20
14. Chương 14: Nhét Chặt Không Cho Chảy Ra . . . 22
15. Chương 15: Lên Đỉnh Trên Tàu Điện Ngầm . . . 24
16. Chương 16: Anh Đã Cương Đến Phát Đau . . . 25
17. Chương 17: Ân Ái Trong Toilet (1) . . . 26
18. Chương 18: Ân Ái Trong Toilet (2) . . . 28
19. Chương 19: Làm Còn Chưa Đủ . . . 29
20. Chương 20: Sau Cấm Dục Điên Cuồng Làm . . . 30
21. Chương 21: Đ** Vào Tiểu Huyệt . . . 32
22. Chương 22: Anh Cùng Nàng Hạnh Phúc . . . 33

Muốn Em Thế Nào Cũng Không Đủ

Giới thiệu
Thể loại: Hiện đại, sắc, sủng, 1vs1Bung lụa: MeoBìa: Án Sà BTCô cố gắng kìm nén bản thân, nhưng càng cố không nghĩ

Đọc và tải ebook truyện tại: http://truyenclub.com/muon-em-the-nao-cung-khong-du

1. Chương 1: Vì Anh Ẩm Ướt Cả Một Đêm

Đêm đã khuya, ô kính cửa sổ ngăn lại tiếng côn trùng kêu râm ran bên ngoài, trong phòng yên tĩnh.

Cô gái nằm trên giường lớn, trằn trọc mãi không ngủ được. Tấm chăn lông chỉ che khuất hơn nửa cơ thể cô, để lộ ra bả vai trắng ngần mềm mượt điểm xuyết hai chiếc dây áo cùng cần cổ thon dài trắng nõn. Khuôn

mặt nhỏ nhắn hồng hào vì chờ đợi lâu mà thần sắc tràn đầy mất mát, cô thở dài, đưa tay kéo chăn lên, quấn chặt lấy thân mình, tưởng tượng đây là vòng ôm của anh.

Phòng ngủ rộng rãi trang bị đầy đủ tiện nghi nhưng cô lại cảm thấy rất trống trải, tuy rằng anh đã bảo hôm nay đến khuya mới về, dặn cô không cần chờ, nhưng nếu anh chưa về, làm sao cô có thể ngủ được?

Chỉ cần nghĩ đến anh, cô lập tức không nhịn được kẹp chặt hai chân, vặn vẹo thân thể. Chỗ kín của cô hằng đêm được anh lấp đầy sớm thành thói quen, thường ngày vào thời gian này, tinh dịch của anh đã bắn đầy bên trong cô. Bây giờ đã khuya, nơi ấy của cô lại bắt đầu cảm thấy trống rỗng, từ cửa mình không ngừng tiết ra dịch nhầy ướt át.

Cô cố gắng kìm nén bản thân, nhưng càng cố không nghĩ tới thì lại càng không thể dừng lại. Nhớ cánh tay rắn rỏi ấm áp của anh vây chặt lấy cô, muốn chiều dài của anh mạnh mẽ ra vào trong cô… Nghĩ đến đó, cô lại không thể khống chế được mình. Ngón tay mất tự chủ lướt xuống nơi riêng tư, tại chỗ lõm ở cửa huyệt nhấn nhẹ một cái, trong nháy mắt đũng quần ướt thành vũng, miệng nhỏ không nhịn được khoái cảm khẽ rên lên.

Bỗng ngoài cửa vang lên tiếng mở khóa, sau đó là tiếng mở cửa phòng cùng âm thanh cởi áo khoác. Cô vội vàng rụt tay về, kéo chăn lên im lặng nhắm mắt lại.

"Nhược Nhược?" Giọng nói đàn ông trầm ấm vang lên giữa căn phòng tối đen, nhưng trong phòng ngoại trừ tiếng hít thở sâu, không có ai đáp lại.

Ngón tay Trịnh Sơ Trạch sờ đến nút bật đèn ngủ, nhưng lại không ấn xuống, chỉ yên lặng rời khỏi phòng.

Nhược Nhược nằm trên giường nghe thấy anh đi vào phòng tắm, tiếp đó vang lên tiếng nước ào ào. Đợi trong chốc lát, cuối cùng anh cũng trở lại, xốc chăn lên nằm bên cạnh cô.

"Nhược Nhược, em đã ngủ chưa?" Trịnh Sơ Trạch vươn tay ôm lấy cô. Nhược Nhược vốn đã động tình đột nhiên lại được hơi thở đầy nam tính bao phủ, rốt cuộc cũng đầu hàng cảm xúc. Cô xoay người, rúc vào trong lòng anh. Hai cơ thể khít khao dán sát vào nhau chỉ cách một lớp áo ngủ mỏng manh. Hai luồng mềm mại tiếp xúc với lồng ngực rắn chắc khiến cô đã mẫn cảm đến không chịu nổi thở dài thỏa mãn.

"Em vẫn chưa ngủ…" Cô dụi dụi đầu vào lòng anh, hai má đỏ hồng như trái táo khẽ đáp.

"Không phải đã dặn em đừng chờ anh sao? Muộn thế này rồi còn chưa ngủ?" Giọng nói trầm ấm của Trịnh Sơ Trạch đầy cưng chiều, trong căn phòng yên tĩnh tối đen trở nên rất gợi cảm khiến người ta toàn thân tê dại. Tuy miệng nói lời dịu dàng nhưng bàn tay anh lại bất chợt vươn xuống dưới thân cô, chỉ sờ nhẹ một cái, liền nở nụ cười.

Anh khẽ cười thì thầm bên tai cô: "Bảo bối của anh sao lại ướt thế này, lúc anh chưa về có phải em đã tự làm gì? Đúng không?"

Nhược Nhược nằm trong phòng tối hồi lâu, mắt đã thích ứng được với hoàn cảnh. Cô hơi ngẩng lên, ngắm nhìn khuôn mặt tuấn tú tươi cười trước mắt. Khuôn mặt anh nửa chìm trong bóng tối đối với cô luôn mang theo sự quyến rũ mê hoặc không thể nói thành lời, khiến cô khó kiềm chế được bản thân, nhưng cô cũng hiểu rằng, vào những lúc này chỉ có thẳng thắn một chút, mới có thể nhanh chóng giảm bớt nhức nhối trong cơ thể.

"Sơ Trạch…" Hai má nóng rực của cô kề sát cổ anh, "Em vẫn luôn chờ anh về…"

"Chờ anh về làm gì?"

"Yêu em…"

2. Chương 2: Bị Căng Đến Tràn Đầy

Nhược Nhược vừa ngượng ngùng dứt lời, cơ thể đột nhiên cảm giác được nam tính to lớn nóng rực phía dưới. Bàn tay ấm áp xoa hai đùi trơn mịn của cô, sau đó sờ dần đến cạp quần lót, kéo xuống. Trong bóng tối cô không nhìn thấy gì, chỉ cảm nhận được cơ thể anh đè nặng lên cô, vật đàn ông nóng dọa người cọ xát cửa mình cô hai cái, sau đó phụt một tiếng mạnh mẽ tiến vào.

Khe thịt trống rỗng cả ngày bỗng chốc được dương vật cực đại lấp đầy, không một kẽ hở, cô không khỏi hưng phấn hét lên! Thân thể của cô sớm trải qua chuyện yêu đương, hiện tại độ mẫn cảm đã vượt quá phạm vi mà những cô gái ở tuổi này nên có. Có lẽ cũng vì lý do đó mà cơ thể cô phát dục sớm hơn so với các bạn cùng lứa, hai vú mềm mại vểnh lên lắc lư theo sự ra vào của anh.

"Bảo bối dâm đãng, em đã ướt như vậy rồi." Dương vật của anh vừa tiến vào âm đạo chặt khít của cô, thỏa mãn thở dài một tiếng, tiếp đó theo bản năng nhanh chóng hoạt động. Đầu gậy ma sát từng lớp thịt trong hoa huyệt, phần gốc làm cửa huyệt căng ra thật lớn.

"A… Sâu quá… A…!"

Theo tiếng rên rỉ dâm đãng của cô, Trịnh Sơ Trạch cũng bắt đầu thở dốc. Anh mãnh liệt cắm đút, thân dưới hai người va chạm nhau tạo ra âm thanh bạch bạch, đồng thời thỉnh thoảng lại đụng vào âm hạch mẫn cảm. Anh biết rõ bảo bối của mình thích nhất anh làm cô như vậy, mỗi lần ra vào đều mang đến cảm giác khiến cô sướng không chịu được.

"A… Ưm… Đừng… Đừng mạnh quá như vậy… A!" Nhược Nhược bị cắm nhịn không nổi hét lên dâm đãng. Cô đợi anh cả đêm, nhưng cường độ kịch liệt thế này, cô cũng không tiếp nhận nổi!

"Vậy em muốn thế nào? Như vậy?" Nghe thấy tiếng kêu của cô, anh lập tức dừng lại. Chỉ động một lần, đem toàn bộ dương vật vùi sâu vào thân thể cô, Nhược Nhược bị đâm vào sâu bên trong không khỏi rên lên một tiếng yêu mị. Sau đó anh nhấp mông, khiến gậy thịt vẫn chôn sâu trong âm đạo, từng chút từng chút càng hướng vào thêm nữa. Của anh vốn to dài, lúc đút vào đã chạm đến cửa tử cung của cô, còn mạnh mẽ cọ xát, lại vẫn muốn tiến sâu hơn, đầu gậy cực lớn vừa trượt, đâm thẳng vào tử cung.

"A!" Nhược Nhược vì động tác của anh bỗng nhiên chậm lại mà nhẹ nhàng thở ra, lại vì lần xâm nhập này lập tức đạt tới cao trào. Hai chân mềm mịn của cô kẹp chặt hông anh, hai tay ôm chặt lấy anh, hoa huyệt run rẩy mãnh liệt, dường như muốn hút cả bao tinh hoàn của anh vào trong cơ thể.

"Tiểu dâm phụ! Mới đâm em vài cái, em đã lên đỉnh?!" Nam tính của anh vẫn đang ở khe tử cung của cô, bất thình lình co rút lại kẹp anh dường như muốn phát điên, không nhịn được cảm thán. Anh không để cô nghỉ ngơi, ngay khi cô vẫn đang run rẩy anh đột ngột đẩy nhanh tốc độ, mạnh mẽ cắm đút. Lúc này tốc độ của anh so với màn dạo đầu vừa nhanh vừa mạnh hơn, cô bị anh làm đến hét ầm lên, hai tay ôm chặt lấy anh, sợ rằng… không… cẩn thận sẽ bị anh đâm bay mất.

"A! A!! – nhanh quá…!! A - muốn chết, em muốn bị đâm chết!!" Âm thanh của cô mang theo nức nở, nhưng bên trong lại ẩn chứa sự sung sướng khó che giấu. Cô kề sát thân mình vào anh, đầu hơi ngửa về phía sau, miệng nhỏ hồng hào khẽ nhếch lên, ánh mắt đã sớm thất thần.

Người đàn ông xúc động nhìn bộ dạng chìm đắm trong dục vọng của cô, động tác dưới thân vẫn không chậm lại. Một tay anh ôm mông cô, ấn mạnh vào dương vật mình, một tay nhẹ nhàng nâng gáy cô, cúi đầu, hôn lên khuôn miệng gợi cảm kia. Tiếng rên rỉ dâm đãng của cô bị bịt lại thành những âm thanh ưm ưm, sau đó chỉ còn lại tiếng thở ồ ồ của anh và tiếng giao hợp dưới thân hai người.

Anh ngậm mút lưỡi cô không ngừng. Nửa thân trên cả hai dính sát vào nhau, nửa thân dưới vẫn kịch liệt va chạm. Gậy thịt to lớn gân guốc của anh không ngừng rút ra lại cắm sâu vào hoa huyệt cô, càng nhanh càng mạnh, như một cái máy đóng cọc không biết mệt mỏi.

3. Chương 3: Không Nỡ Rút Ra

"A a –! Sâu quá!…Ha a… Đừng… Sơ Trạch… Em không chịu nổi nữa…" Tiếng rên cao vút của Nhược Nhược cứ yếu dần yếu dần. Đêm nay anh đã yêu cô gần hai tiếng, lên đỉnh ba lần, hiện tại toàn thân đều bủn rủn vô lực.

Nhược Nhược mềm oặt dán vào cơ thể Trịnh Sơ Trạch, để mặc anh ôm, càng không ngừng ra vào. Mồ hôi của anh rơi xuống hai vú mềm mại của cô, rồi theo làn da trơn mịn bóng loáng chảy xuống dưới nệm. Thân dưới ướt đẫm vẫn liên tục bị anh đâm rút, niềm khoái cảm mãnh liệt không thể nói thành lời tràn đầy tâm trí cô, khiến cô như muốn bùng nổ.

"Sơ Trạch –! A a –" Cuối cùng cô chịu không nổi, nước mắt đong đầy, nức nở cầu xin: "Đừng – làm nữa!! Em mỏi quá… Chân… Mỏi chân…."

"Bảo bối dâm đãng, không phải em nói luôn đợi anh về yêu em sao? Sao mới có thế đã đầu hàng rồi?" Anh cũng muốn dừng lại để cô gái của anh được nghỉ ngơi một chút, nhưng cái lỗ nhỏ nóng ướt chặt khít của cô mang lại cho anh khoái cảm quá mức tuyệt vời. Thân dưới chỉ muốn dùng hết sức đâm cô, dục vọng lấp đầy các dây thần kinh, khiến anh không thể dừng lại. Bảo bối của anh thực sự rất quyến rũ, một khi đã đút vào thân thể cô, đến tận trước khi xuất tinh tuyệt đối không thể ngừng.

"Bảo bối, lại kiên trì một chút." Trịnh Sơ Trạch thở hổn hển, dịu dàng dỗ dành bên tai cô. Sau đó vẫn giữ dương vật trong âm đạo, ôm cô lật người đổi tư thế. Cô nằm úp xuống giường, thành tư thế đưa lưng về phía anh. Vùng kín nhỏ hẹp siết chặt gậy thịt xoay tròn, va chạm này khiến anh sảng khoái rên lên, hai tay anh nắm lấy vòng eo mềm dẻo tinh tế, nâng cao mông cô, tiếp tục dũng mãnh ra vào.

Hai người đổi thành tư thế doggy, Nhược Nhược vì dạng chân quá lâu nên mỏi, cuối cùng cũng có thể khép chân lại. Nửa người trên của cô bủn rủn nằm lên nệm mềm, phần eo bị Trịnh Sơ Trạch nắm chặt, kéo cô sát vào vật to lớn của anh. Nhược Nhược đưa tay ôm lấy hai bên bả vai, vú bị ép xuống giường, theo va chạm dưới thân cọ xát với ga trải giường. Vì hai chân khép chặt nên nơi mẫn cảm gồ lên ở giữa càng bị kích thích, không nghĩ rằng đổi sang tư thế khác lại dễ chịu như vậy, tiếng rên rỉ ngắt quãng trong miệng càng lúc càng lớn hơn.

"Tiểu dâm đãng!… Thì ra em thích anh làm em thế này?… Phải không?!" Trịnh Sơ Trạch cúi xuống ôm toàn bộ cơ thể nhỏ bé của cô vào lòng, lồng ngực nóng rẫy kề sát sau lưng cô, bàn tay từ hông chuyển lên vuốt ve xoa nắn một bên vú, mông vẫn ra sức thúc không ngừng, va chạm với nơi nữ tính tạo thành những tiếng bạch bạch.

"A – Ưm – em thích! Em thích bị Sơ Trạch làm như vậy!! A – chỉ cần là – của Sơ Trạch – làm kiểu gì em cũng thích!!! –" tình ý cao trào, dục vọng như thuỷ triều dâng che lấp toàn bộ lý trí của Nhược Nhược, tiếng rên càng lúc càng lớn. Nghe cô kêu lên dâm đãng, vật ở háng anh lại cương hơn, bỗng nhiên anh ôm chặt cô, thân dưới mạnh mẽ tăng tốc đâm vào âm đạo, càng đâm càng dùng sức, càng đâm càng mãnh liệt. Cuối cùng sau khi bị đâm đến trăm phát, Nhược Nhược cảm giác ở chỗ sâu nhất trong cơ thể có một luồng dịch nóng bắn vào, đầy kích thích đến nỗi cả người cô run rẩy, miệng a a kêu ra tiếng, âm đạo cũng co rút kịch liệt, đạt cao trào liên tiếp.

Tử cung cuối cùng cũng được tưới đầy tinh dịch, cô không chống đỡ nổi nữa, hôn mê bất tỉnh, gậy thịt của Trịnh Sơ Trạch trải qua một lần phóng thích nhưng vẫn chưa hề dịu xuống. Có điều nhìn bộ dạng mệt mỏi vô lực của cô gái nhỏ, tạm thời anh chỉ có thể kiềm chế dục vọng bản thân.

Trịnh Sơ Trạch bất đắc dĩ ôm người yêu nhỏ của anh trở mình, hai người nằm trên giường ôm nhau ngủ, nam tính cương cứng vẫn vùi sâu trong cơ thể cô. Hoa huyệt trơn ướt chật hẹp này luôn khiến anh chỉ cần cắm vào bên trong là lập tức thoải mái vô cùng. Anh tình nguyện nhẫn nại một đêm, nhưng cũng không nỡ rút ra.

4. Chương 4: Bị Làm Đến Tỉnh

Ánh ban mai dịu nhẹ buổi sớm không thể xuyên thủng tấm rèm cửa bằng nhung dày, trong phòng vẫn là một mảnh tối tăm ái muội.

Nhược Nhược mơ màng tỉnh lại, lập tức cảm nhận được gậy thịt nóng đang cắm sâu trong cơ thể, âm đạo theo phản xạ bỗng nhiên co rút, người đàn ông phía sau bị kẹp đau đớn rên lên. Rõ ràng cô vẫn nằm yên trong lòng anh không nhúc nhích, ngay cả mắt cũng chưa mở, anh lại dịu dàng thì thầm bên tai cô: "Nhược Nhược tỉnh rồi ư?"

Nếu lúc này trả lời câu hỏi của anh, chắc chắn sẽ bị làm tiếp, khó có được một ngày nghỉ, cô không muốn dậy sớm vậy đâu. Nghĩ thế, Nhược Nhược cười trộm trong lòng, hai mắt lại nhắm chặt tiếp tục giả bộ ngủ. Nhưng nam tính trong cơ thể mới vừa rồi bị cô kẹp đã dần dần cương lên. Trịnh Sơ Trạch ôm cánh tay cô không tự chủ tăng thêm lực, sau một lúc trầm mặc, cuối cùng cũng nhịn không nổi bắt đầu đưa đẩy hông. Dương vật cứng rắn nóng rực vùi sâu trong hạ thân của cô thong thả ma sát, khiến các vách thịt theo bản năng tiết ra dịch nhầy.

"Bảo bối của anh thật dâm đãng… Đang ngủ mà vẫn có thể ướt đầm…" Cảm nhận được thân thể nhỏ bé trong lòng có sự biến hóa, Trịnh Sơ Trạch không khỏi cười khẽ. Nhược Nhược vẫn giả vờ ngủ lúc này bắt đầu cảm thấy có chút khó chịu, bị anh cắm đút khiến lỗ nhỏ của cô tràn đầy dịch ẩm ướt, đồng thời cũng kích thích ham muốn trong cô. Nhưng kiểu ra vào chậm chạp thế này đối với người đã quen với cường độ mãnh liệt như cô mà nói, thật sự còn khó chịu hơn là không làm gì. Bàn tay nhỏ bé ở dưới chăn lén lút nắm chặt ga trải giường, cái miệng hồng nhếch lên, cố gắng kiềm chế bản thân không đong đưa mông. Nhưng cuối cùng khoái cảm tình dục vẫn chiến thắng hết thảy, rốt cục cô vẫn không nhịn nổi, bắt đầu lắc lư nhẹ nhàng theo nhịp điệu của Trịnh Sơ Trạch, mỗi lần anh đâm vào lại sâu thêm một chút.

Động tác của cô cực kỳ nhỏ, nhưng người đàn ông nằm kề sát sao có thể không phát hiện ra? Trịnh Sơ Trạch cong khóe miệng, ghé tới vành tai xinh xắn, nhẹ nhàng thở ra một hơi nóng: "Tiểu dâm đãng, em đây là bị anh làm tỉnh, hay là đang giả vờ ngủ?"

Chuyện giả bộ ngủ đã bị bại lộ, Nhược Nhược cũng bất chấp ngượng ngùng, đơn giản thừa nhận bằng cách bắt đầu vặn vẹo thân mình. Miệng nhỏ hé ra nhưng không chịu nói, mũi lại không kiềm chế được hừ nhẹ từng hồi. Âm thanh này của con mèo nhỏ dễ dàng kích thích tâm trí Trịnh Sơ Trạch, hơn nữa cảm nhận được dưới thân cô gái nhỏ đáp lại, bàn tay to thô ráp của anh đè lên bụng dưới bằng phẳng trơn mịn của cô. Cùng lúc áp chặt nơi riêng tư ấy về phía dương vật mình, còn đưa ngón tay đè lên khe thịt gồ lên phía trước.

"Ưm – a – a a!… Ha a…" Cửa mình Nhược Nhược và âm hạch đồng thời bị gậy thịt và ngón tay anh đè ấn, cuối cùng khoái cảm mãnh liệt cũng khiến cô rên rỉ thành tiếng. Có điều tiếng rên vừa thoát ra đã bị nụ hôn sâu của Trịnh Sơ Trạch nuốt hết, thay bằng âm thanh nức nở mềm mại, cùng với hơi thở ồ ồ của anh hòa quyện vào nhau. Cô muốn đẩy anh ra, không muốn mới sáng sớm đã bị hành hạ như vậy, nhưng nửa người dưới lại không tự chủ đong đưa phối hợp theo anh. Cũng may sáng nay anh dịu dàng hiếm thấy, cường độ ra vào vừa phải làm cả người cô run rẩy thoải mái.

Cả hai miệng trên dưới của cô đều bị người đàn ông này bá đạo chiếm lĩnh, dây dưa, khuấy đảo, mang đến cho cô một cảm giác hạnh phúc như được bay trên mây. Lưỡi anh thô ráp liếm láp môi và khoang miệng cô, cùng đầu lưỡi cô quấn quýt; dương vật to lớn cắm đút trong nơi nữ tính ngọt ngào, thỉnh thoảng đâm vào nhưng không rút ra mà hướng sâu hơn nữa.

Sau khi hôn nhau hồi lâu, lúc môi anh rời môi cô, giữa miệng hai người kéo ra một sợi chỉ bạc, tạo nên hình ảnh cực kì dâm mỹ. Gậy thịt của anh vẫn đút trong cơ thể cô, tiếp tục rong ruổi. Nhược Nhược bị đâm mềm mại rên rỉ không ngừng, nhưng không còn đong đưa thân thể, cũng nhân lúc anh không chú ý, cô liền nhấc người, vật nam tính từ trong vách thịt nóng ẩm trôi tuột ra.

"Có chuyện gì vậy?" Anh nhìn cô hơi lùi ra khỏi mình, trở người lại, bèn cau mày nhẹ giọng hỏi. Vùi trong miền nữ tính ấm áp cả một đêm, giờ bỗng nhiên tiếp xúc với không khí lạnh, cảm giác này khiến anh không kịp thích ứng.

Cơ thể Nhược Nhược vừa tách khỏi anh, lập tức cảm nhận được có một luồng dịch chảy ra từ bên trong. Nghĩ đến đó là dịch nhầy của mình lẫn với tinh dịch của anh ngày hôm qua ở trong cơ thể mình, cô không nhịn được xấu hổ đỏ mặt.

"Em đói bụng…" Cô nhìn anh nói, "Muốn ăn sáng."

5. Chương 5: Bữa Sáng Đặc Biệt

Nghe tiếng bát đũa truyền ra từ phòng bếp, Nhược Nhược cảm thấy trong lòng ấm áp. Năm cô vào cửa Trịnh gia, cô 10 tuổi, anh 21 tuổi. Nhược Nhược luôn xem anh như anh trai của mình, nhưng không hề biết rằng trong lòng anh chưa từng coi cô là em gái. Khi đó còn quá nhỏ, hoàn toàn không hiểu được hành động hôn môi cô của anh có ý gì đặc biệt.

Sau khi ba mẹ nuôi ngoài ý muốn qua đời, cô theo anh chuyển đến nhà mới, bắt đầu lại cuộc sống. Trịnh Sơ Trạch trẻ tuổi cố gắng phấn đấu lập nghiệp, vì muốn mang lại cho cô một gia đình hạnh phúc. Anh vô cùng cưng chiều cô, dưỡng dục như cha, thân thuộc như anh trai, quấn quýt hoan ái như vợ chồng.

"Nhược Nhược, ra ăn đi." Trên bàn bày biện một bữa sáng phong phú, Trịnh Sơ Trạch ngồi bên cạnh bàn, vỗ vỗ lên đùi mình. Giữa hai chân phồng lên như lều vải, nhưng trên mặt lại không thấy chút sắc dục nào.

Nhược Nhược đỏ mặt, từ cửa lê chầm chậm hồi lâu mới đến trước mặt anh. Cô vừa tới gần, eo nhỏ lập tức bị cánh tay anh dùng sức ôm lấy, tiếp đó một bàn tay với vào trong váy ngủ của cô, kéo chiếc quần lót nhỏ cô vừa mặc chưa được bao lâu xuống.

"Ngồi lên." Một tay anh ôm cô, tay còn lại giải phóng vật to lớn của mình. Giọng anh dịu dàng lại bình tĩnh, dường như chỉ đang bảo cô ngồi xuống ghế dựa mà thôi.

Hiển nhiên ý anh không đơn giản như vậy. Tuy đã làm chuyện này rất nhiều lần, nhưng hiện tại Nhược Nhược vẫn rất xấu hổ, mặt đỏ ửng. Cô vắt chân qua đầu gối anh, một tay nhấc cao váy lên, tay kia nhẹ nhàng tách nơi nữ tính ra, nhắm thẳng gậy thịt thô, từ từ ngồi xuống. Cửa mình của cô bị đè ép suốt một đêm, bây giờ còn hơi sưng đỏ, nhưng cũng may bên trong vẫn đủ ướt át. Khi nộn thịt mẫn cảm ở cửa huyệt tiếp xúc với quy đầu nóng bỏng, cô không kiềm chế được sảng khoái khẽ rên thành tiếng.

Khoái cảm theo nam tính dần dần tiến vào càng lúc càng tăng, lỗ nhỏ mềm mại chặt khít vừa nuốt được một nửa gậy thịt, hai tay Trịnh Sơ Trạch liền ôm lấy hông cô kéo mạnh xuống, dương vật nặng nề đâm lút cán vào tận sâu bên trong, khiến cô khàn giọng rên rỉ.

"A – Sơ Trạch – ưm –"

Nơi riêng tư bị vật to lớn lấp đầy, âm hạch ép chặt lên đám lông rậm rạp của anh. Hai tay Nhược Nhược ôm cổ anh, hạ thân không nhịn được vặn vẹo cọ xát. Trịnh Sơ Trạch không khỏi cong môi cười, cô gái nhỏ của anh tuy rằng hay thẹn thùng, nhưng phản ứng của cơ thể lại luôn luôn thành thật.

"Không phải Nhược Nhược đói bụng ư? Sao không ăn gì?"

Nhược Nhược sớm chìm đắm trong dục vọng mà nam tính dưới thân mang đến, nghe vậy nghiêng đầu liếc anh một cái. Dương vật của anh cắm sâu trong âm đạo cô, còn không ngừng đâm chọc, bảo cô ăn sáng thế nào đây? Biểu cảm nũng nịu của cô đã nói lên tâm trạng, Trịnh Sơ Trạch cong khóe môi, vươn tay lấy một miếng thịt hun khói trên bàn, đưa đến bên miệng cô. Nhược Nhược tuy rằng đang bị làm, nhưng mùi vị của thịt hun khói tỏa ra vẫn khiến cô mở miệng. Đương lúc cô đang chậm rãi nhai nuốt, Trịnh Sơ Trạch đè mông cô xuống, thân dưới bắt đầu mạnh mẽ ra vào.

"Ưm! Ưm ưm –!! A ư…." Để có thể thuận lợi nuốt đồ ăn vào bụng, Nhược Nhược chỉ còn cách ngậm chặt miệng không cho mình kêu ra tiếng, đành dùng âm thanh hừ mũi phát tiết khoái cảm sung sướng. Đến khi vất vả nuốt được thức ăn trong lúc xóc nảy kịch liệt, cuối cùng cô mới hé miệng, dâm dật kêu lên đứt quãng.

"A! A a!! – thoải – mái quá – thọc sâu quá ưm –!!! A a!!!"

"Bảo bối dâm đãng, khát không? Muốn uống chút gì không?"

Trịnh Sơ Trạch hài lòng buông dĩa xuống, cầm lấy ly sữa. Nhược Nhược giữ tay anh miễn cưỡng uống một ngụm, nhưng theo cú đâm ác ý của anh, cô không khống chế được thét lên chói tai, chút sữa chưa kịp nuốt hết cứ thế chảy xuống theo khóe miệng. Trịnh Sơ Trạch vừa tiếp tục đâm cô, vừa nhanh chóng cởi bỏ toàn bộ cúc váy cô. Dòng sữa dọc theo cần cổ trắng nõn, một đường chảy xuống giữa cặp vú tròn lẳn.

"Bảo bối dâm đãng của anh, cho anh cùng ăn sáng nhé."

Trịnh Sơ Trạch cúi đầu, liếm láp chất lỏng ngọt ngào giữa cặp vú, nhưng một chút sữa đó vốn không thể làm anh no bụng. Vậy nên môi anh liền thuận thế hôn đến hạt trân châu đỏ ửng.

Thân dưới không ngừng truyền đến tiếng nước bành bạch nhầy nhụa ướt át, anh chôn mặt ở rãnh vú non mềm của cô ra sức liếm hút, cô chỉ có thể ôm chặt đầu anh khó nhịn rên rỉ. Một bữa sáng đơn giản thường ngày nhưng chỉ đến khi tinh dịch của anh bắn vào sâu trong cơ thể cô thì cuối cùng mới chấm dứt, đương nhiên, đó đã là chuyện của một tiếng sau.

6. Chương 6: Hoa Nhỏ Và Gậy Lớn (1)

Mùa đông phía Nam không có tuyết, nhưng khi trời mưa so với tuyết rơi lại lạnh hơn rất nhiều. May mà biệt thự lắp hệ thống sưởi ấm sàn nhà, bất kể bên ngoài gió lốc càn quét bừa bãi như thế nào thì nhiệt độ trong phòng vẫn ấm áp như khí trời mùa xuân.

Trong căn phòng trống trải, Nhược Nhược ngồi ngẩn người trước giá vẽ ngắm nhìn nước mưa chảy trên cửa kính. Phòng này nằm ở tầng ba, được Trịnh Sơ Trạch dùng làm phòng vẽ tranh cho riêng cô, ba mặt tường đều lắp cửa kính lớn sát đất. Ngoài vẽ tranh, Nhược Nhược cũng thích đến căn phòng này đọc sách, vào ban ngày, chỉ cần kéo hết rèm cửa lên, toàn bộ căn phòng đều được bao phủ bởi gam màu xanh lục bên ngoài, khiến người ta cảm thấy tâm trạng thoải mái hơn.

Nếu cùng Sơ Trạch làm tình ở căn phòng trong suốt này sẽ có cảm giác thế nào nhỉ… Không biết vì sao, trong đầu Nhược Nhược bỗng nhiên xuất hiện ý nghĩ đó, rồi chính cô cũng bị ý nghĩ của mình làm cho hoảng hốt. Nhưng một khi đã nghĩ đến, cô không thể nào khống chế được mà tiếp tục tưởng tượng. Phút chốc, cô cảm thấy tiểu huyệt của mình bắt đầu mất tự chủ hé ra hợp lại, vách âm đạo cố gắng chèn ép không ngừng, muốn giúp khe thịt trống rỗng nhận được một chút an ủi.

Thân thể Nhược Nhược vốn vô cùng mẫn cảm, hành vi vừa rồi quả thực cũng có chút tác dụng, khoái cảm tuyệt vời theo nơi riêng tư lan truyền khắp toàn thân. Nhưng mà sung sướng như vậy khiến cô càng thêm khó chịu, chỉ lát sau, một dòng dịch ấm ứa ra từ cánh hoa, nhuộm ướt đầm đáy quần lót.

"Ưm…" Cô không khỏi kẹp chặt hai chân, khẽ rên lên một tiếng. Sau lần làm chuyện ấy với Sơ Trạch năm 11 tuổi, cơ thể cô luôn luôn trong trạng thái khát dục. Chỉ cần anh ở bên cạnh, quần lót của cô hiếm khi khô ráo.

Hôm đó cũng vào một đêm mưa, gió lớn điên cuồng gào thét đập vào cửa sổ phòng cô tạo nên những tiếng bang bang. Phòng ngủ tối đen thỉnh thoảng lại có tia chớp sáng chói xẹt qua, Nhược Nhược nhỏ bé chôn mình trong chăn, cố gắng trấn an bản thân đón nhận những tiếng sấm đùng đoàng tiếp sau.

"A -!!!" Chờ đợi vài giây, một loạt sấm chớp ầm ầm trút xuống. Nhược Nhược tuy đã chuẩn bị tinh thần sẵn sàng, nhưng vẫn bị âm thanh này dọa đến run rẩy hét lên. Bên ngoài, những người đi đường cũng cảm thấy sợ hãi, nhất thời khắp nơi đều là tiếng còi báo động chói tai. Nhược Nhược che ngực, toàn thân run lẩy bẩy.

Đến khi tiếng sấm dần tiêu tan, ngoài cửa sổ chỉ còn tiếng mưa rơi ào ào, nhưng bất chợt lại có một tia sáng rạch xuyên qua phòng, Nhược Nhược đã hoảng sợ đến cực hạn, rốt cục khóc nức nở, ôm gối trèo xuống giường, chưa kịp đi dép đã lảo đảo chạy ra hành lang.

Có chớp sẽ có sấm, Nhược Nhược cảm thấy dường như có một con quái thú đáng sợ đuổi sát theo đằng sau, những tiếng nổ như siết chặt lấy trái tim bé bỏng. Phòng ba mẹ dưới tầng một, cô không kịp chạy xuống tìm họ! Nhược Nhược một tay ôm chặt gối, tay kia ra sức gõ cánh cửa phòng bên cạnh.

"Anh ơi!!! Anh ơi!!! –" cô run rẩy kêu khóc, chỉ khẩn cầu người trong phòng mở cửa càng nhanh càng tốt. Nhanh lên, nhanh lên đi! Nếu không mở cửa sẽ không còn kịp mất!!

Nghe thấy tiếng khóc non nớt ngoài cửa, chàng trai trẻ vội vàng buông quyển sách trên tay, xuống giường đi tới trước cửa phòng. Lúc anh vừa mở cửa cũng đồng thời vang lên tiếng sấm nổ tung trời, anh còn chưa kịp nhìn kĩ, lập tức cảm nhận được một thân thể nhỏ bé mềm mại ngọt ngào nhào mạnh vào trong lòng, anh vội đưa tay đón lấy theo phản xạ.

"Ô –!!!" Cô ôm chặt thắt lưng anh, mặt chôn vào ngực anh, toàn thân lạnh run, giống như con thú nhỏ đang gặp nguy hiểm.

Trịnh Sơ Trạch nhanh chóng hiểu ra, là cô bé sợ tiếng sấm, vừa rồi tiếng sấm thật sự quá lớn, cô bé của anh nhất định là rất hoảng sợ.

"Nhược Nhược, đừng sợ đừng sợ, anh trai ở đây." Anh mỉm cười, bàn tay to dịu dàng vuốt ve đỉnh đầu cô.

"Anh ơi!!!" Nhược Nhược ngẩng đầu lên, trên mặt tèm lem nước mắt, "Anh ngủ cùng Nhược Nhược được không, Nhược Nhược sợ lắm!!!"

Trịnh Sơ Trạch bẩm sinh đã có gen tốt, lại lớn lên trong gia đình giàu có, từ nhỏ dinh dưỡng đầy đủ, hơn nữa lại chăm chỉ rèn luyện, thân thể cao ráo cường tráng, khoảng chừng 1m87. Nhược Nhược năm nay 11 tuổi vừa tròn 1m40, cô ôm anh chặt như vậy, bộ ngực sữa kề sát bụng dưới của anh, đôi mắt to tròn ngấn nước mơ màng nhìn anh, tình cảnh này khiến anh không khỏi hít mạnh một hơi, hạ bộ dần dần nóng lên.

Tiểu nha đầu này hôm nay lại tự mình dâng đến tận cửa.

Trịnh Sơ Trạch do dự một lát, rốt cục cũng đồng ý: "Được rồi."

Anh cúi xuống, bế cô bé vẫn còn đương run rẩy lên, một tay đỡ mông nhỏ để cô dựa vào vai anh, tay còn lại nhặt cái gối rơi dưới chân. Thể trọng cô rất nhẹ, anh chỉ cần một tay đã có thể ôm trọn cô. Anh bế cô đến bên giường, nhẹ nhàng thả cô vào trong chăn, sau đó mới trèo lên giường.

"Anh, ôm em một cái." Anh vừa nằm xuống, cô gái nhỏ giống như bạch tuộc quấn chặt lấy anh. Cơ thể chàng trai lập tức cứng đờ, hơn nửa ngày cuối cùng mới vươn cánh tay, dịu dàng ôm lấy bảo bối xinh xắn.

"Anh ơi, có phải Nhược Nhược nặng quá không? Làm anh mệt?" Nhược Nhược ghé vào ngực anh, ngẩng lên nhìn anh, khuôn mặt nhỏ nhắn hồng hào hơi nhăn lại, đáng yêu không tả nổi.

"Không đâu, Nhược Nhược nhỏ như vậy, tuyệt đối không nặng. Một tay anh cũng có thể ôm được." Lúc anh mở miệng cũng không ngờ rằng giọng nói của mình đã trở nên khàn khàn, tiểu yêu tinh ngọt ngào nép trong lòng anh, bàn tay nhỏ bé mềm mại còn không an phận sờ loạn trên ngực anh, thật đúng là đòi mạng.

"Anh à, sao anh lại thở nhanh như vậy? Có phải anh khó chịu ở đâu không?" Nhược Nhược nhìn chàng trai bên cạnh thở gấp, lập tức cảm thấy lo lắng. Cô từng xem trên tivi, những người bị bệnh nặng cũng thường thở dốc như vậy.

"Đúng vậy… Thân thể anh không được thoải mái." Bàn tay to của anh bắt lấy bàn tay nhỏ bé trắng noãn của cô, kéo xuống háng mình, "Nhược Nhược giúp anh sờ chỗ này được không."

Tay Nhược Nhược bị tay anh ấn chặt lên vật thể hình gậy thô lớn nóng rẫy, rồi bị ép xoa nắn nó theo động tác của anh, việc này khiến hai má cô lập tức đỏ hồng đến tận tai. Nhược Nhược đã 11 tuổi, thời đại này lũ trẻ không còn ngây ngô như ngày xưa nữa, cô biết rõ trong tay mình là gì, cũng biết nó biến thành như

vậy là biểu hiện cho điều gì, chỉ là cô không hiểu, vì sao của anh lại biến thành như vậy.

"Anh ơi, của anh… Sao lại cứng thế?" Những lời xấu hổ này trước đây Nhược Nhược chưa từng nói, nhưng anh trai vẫn luôn yêu thương cô, hai người thân thiết không có khoảng cách, nên cô rất yên tâm đưa ra nghi vấn của mình.

Dâm ngữ thốt lên từ miệng cô đối với Trịnh Sơ Trạch chính là một liều xuân dược cực mạnh, rốt cuộc anh không nhịn được ôm chặt thân thể xinh xắn thơm nức trong lòng, xoay người đặt cô dưới thân, tách hai đùi non mềm của cô ra, đưa dương vật to lớn của mình chen vào giữa háng cô.

Nhược Nhược bị cơ thể nóng rực của anh đè chặt xuống giường, khuôn mặt nhỏ nhắn xấu hổ đến đỏ bừng, tim đập thình thịch thình thịch trong lồng ngực, nhưng cô không hề sợ hãi, bởi cô hiểu rõ, anh trai sẽ không bao giờ làm tổn thương cô. Hằng ngày anh vẫn thường hay ôm ấp cô, hiện giờ thân thể anh nóng như vậy, nhưng Nhược Nhược lại thích nhiệt độ này, cô dán vào anh, cảm thấy rất thoải mái.

Tuy rằng hiểu được vì sao anh trở nên cứng rắn, nhưng chung quy vẫn chỉ là cô gái nhỏ chưa từng trải qua chuyện yêu đương, Nhược Nhược bị anh đặt dưới thân, gương mặt thẹn thùng nhưng vẫn mang vẻ ngây thơ rực rỡ rất đặc biệt. Còn anh đã hoàn toàn không chịu nổi, kề sát gậy thịt của mình vào chỗ lõm giữa hai chân cô, cách hai lớp vải bắt đầu cọ xát. Cửa mình cô bị vật đàn ông to lớn nóng rực ma sát chặt chẽ, chỉ trong khoảng thời gian ngắn đã không nhịn được rên lên một tiếng yêu kiều.

Cô gái nhỏ của anh có khoái cảm với chuyện tình dục! Tiếng rên mỏng manh kia khiến cho nam tính càng trướng thêm vài phần, hai cánh tay chống ở hai bên sườn cô đã nổi đầy gân xanh. Anh kiềm chế dục vọng để không lập tức đâm mình vào cô, hơi nâng người lên, từ ngăn tủ đầu giường lấy ra một lọ nhỏ, quay trở lại, duỗi tay phủ lên chiếc quần lót trắng, kéo xuống.

Nhược Nhược thật sự quá nhỏ, vùng kín của cô cũng nhỏ như vậy. Hoa huyệt nhỏ phấn nộn không phải lần đầu tiên anh nhìn thấy, mỗi đêm anh đều lặng lẽ sang phòng cô, cởi quần lót cô ra, vừa bú liếm nơi nữ tính, vừa tự thủ dâm. Kể từ lúc ấy anh đã quyết định sẽ ăn cô, chỉ không ngờ rằng ngày đó lại đến sớm như vậy.

May mắn là anh đã sớm chuẩn bị, lọ thuốc là của một người bạn đưa cho anh. Thuốc mỡ này có thể kích dục phái nữ mãnh liệt, cùng đắm chìm trong khoái cảm cực hạn, do đó giảm bớt đau đớn nơi hạ thân. Chiều dài dương vật anh đối với phụ nữ trưởng thành cũng còn khiến họ e ngại, nếu anh không chuẩn bị lọ tình dược này, thì không biết làm thế nào mới có thể lên đỉnh cùng cô, dù gì anh cũng sẽ không để Nhược Nhược chịu bất kì tổn thương nào.

Cởi hẳn quần lót của cô ra, anh cúi xuống, dịu dàng hôn lên gò đồi trơn nhẵn không một sợi lông, tiếp đó anh vui mừng phát hiện, Nhược Nhược của anh đã sớm ẩm ướt.

"A –!"

Bất thình lình bị bú mút, cả người Nhược Nhược run bắn lên, nức nở rên một tiếng, những ngón chân nhỏ trắng nõn đều quặp lại. Tuy thời gian trước bị bú liếm toàn là lúc đang ngủ, nhưng cũng không ảnh hưởng việc thân thể cô quen với hành vi mang đến khoái cảm này. Chốc lát từ khe thịt chảy ra càng ngày càng nhiều dịch nhầy, Nhược Nhược vặn vẹo thân mình trên giường, mông không tự chủ hơi ưỡn lên, sát vào khuôn mặt Trịnh Sơ Trạch. Âm thanh nức nở ngày một lớn, dần dần chuyển thành tiếng rên rỉ nhuốm đầy tình dục.

"Nhược Nhược thật dâm… Vừa rồi anh mới cọ hai phát… vậy mà đã ướt rồi." Trịnh Sơ Trạch chôn giữa hai chân cô, vừa hôn liếm vừa nói. Dương vật của anh đã cương đến cực hạn, tuy là đầu lưỡi không nỡ rời khỏi hoa huyệt bé xíu này, nhưng thật sự nếu không mau chóng tiến vào cô, chắc anh sẽ phát điên mất. Anh nhấc người lên, mở lọ thuốc ra, lấy một nửa vẽ loạn ở cửa mình ướt át, hai mép, âm hạch đều bôi đủ. Nửa còn lại để trên ngón tay anh, từ từ đưa vào trong khe thịt.

"A –!!!! Ưm a…" Dưới thân bỗng nhiên bị dị vật xâm nhập, Nhược Nhược không khỏi hoảng hốt la lên, nhưng không phải vì đau đớn, mà vì một loại khoái cảm xa lạ. Cô cảm nhận được ngón tay thô ráp của anh không ngừng xoay tròn trong cơ thể mình, giống như đang vẽ loạn. Ngón tay liên tục miết vào vách thịt khiến cô không nhịn được run run.

"A… Bảo bối dâm đãng của anh, đừng khép chặt… Thả lỏng ra…" Chặt đến mức chỉ vừa thọc một ngón tay vào, trên trán Trịnh Sơ Trạch đã đầy mồ hôi. Bảo bối nhỏ của anh sao lại quá chặt như thế! Trong hoa huyệt non nớt giống như có vô số cái miệng nhỏ, mạnh mẽ bú anh, chỉ là một ngón tay thôi, vậy mà có thể bị hút chặt đến không thể nhúc nhích.

Anh rút tay ra, lại tiếp tục lấy thêm thuốc bôi vào, lặp đi lặp lại, đến khi tất cả thuốc mỡ đều bị nhét vào âm đạo chật hẹp của cô. Cô gái dần dần phiếm hồng, không ngừng vặn vẹo cơ thể dưới thân anh,

miệng phát ra những tiếng rên rỉ càng lúc càng lớn. Cô bắt đầu thở hổn hển, hai tay chủ động ôm cổ anh, đôi mắt to tròn mờ đi vì dục vọng, cô khóc, dán mình vào sát người anh, lầm bầm lung tung trong miệng.

7. Chương 7: Hoa Nhỏ Và Gậy Lớn (2)

"Ư… A… Ngứa quá… Chỗ đi tiểu ngứa quá… Anh… Nhược Nhược khó chịu… Ô ô… Không chịu nổi…"

Tiếng mưa rơi ngoài cửa sổ át đi tiếng kêu của cô, nếu có đứng ngoài cửa phòng cũng tuyệt đối không nghe thấy. Nhưng chàng trai nằm trên cô lại nghe rất rõ, anh cúi đầu hôn lên đôi môi mềm mại, ra sức bú mút, dường như muốn hút hết nước bọt trong miệng cô, tiếng thở ồ ồ thay cho tiếng rên rỉ non nớt. Thân thể trong lòng anh không ngừng vặn vẹo, liên tục cọ xát vào anh. Anh hôn cô thật sâu, hai tay nhanh chóng cởi bỏ quần áo của hai người, cuối cùng khi hai bộ phận nóng bỏng kề sát nhau, anh đưa tay xuống, phát hiện dưới mông cô đã ướt nhẹp một mảng lớn.

Rốt cuộc Trịnh Sơ Trạch cũng không nhịn nổi, cầm dương vật đã cương cứng đau đớn nhắm ngay cửa mình đầy nước, đỉnh đầu mạnh mẽ đi vào. Theo tiếng nước phụt đầy dâm dật, gậy thịt to lớn liền chọc thẳng vào âm đạo bé xíu của Nhược Nhược. Khe huyệt ngứa ngáy tới cực điểm cuối cùng cũng nghênh đón nam tính nóng rực, thịt với thịt tiếp xúc giao hợp, cửa mình bị mở to, cơ thể Nhược Nhược vì lần đâm lút cán này mà đạt khoái cảm cao trào, cả người run rẩy, suýt chút nữa thì hôn mê.

Hai mắt Trịnh Sơ Trạch phủ đầy tơ máu, vật đàn ông cắm sâu trong hoa huyệt, hai tay anh chống bên cạnh cô, phần hông lại không dám chuyển động. Anh đã đánh giá thấp độ chặt chẽ của cô, siết anh đầy đau đớn! Nhưng đồng thời cũng khiến anh sướng đến phát điên! Dương vật củaTrịnh Sơ Trạch vừa to vừa dài, anh có thể cảm nhận rõ rệt đỉnh đầu đã chạm vào tử cung của cô. Vách thịt chật hẹp gắt gao mút lấy anh như muốn đòi mạng, anh không dám nhúc nhích, sợ rằng chỉ cần khẽ động, anh sẽ không nhịn được mà xuất tinh vào bên trong cô.

Nhưng Nhược Nhược lại không thể nhẫn nại, hoa huyệt bị bôi rất nhiều thuốc, lúc này dược tính bắt đầu phát tác, cơ thể nhỏ bé đã không còn chịu nổi ham muốn điên cuồng và xa lạ này. Nam tính của anh vừa cắm vào trong phút chốc đã khiến cô đạt đến cao trào lần đầu tiên trong đời, nhưng chỉ vậy vẫn chưa đủ! Cô khóc, ôm chặt lấy chàng trai trẻ cường tráng, thân dưới không tự chủ đong đưa, van xin anh nhanh chóng đâm xuyên qua mình.

Phản ứng của Nhược Nhược làm cho anh rốt cục cũng thả lỏng, mới vừa rồi anh còn ảo não nghĩ có phải lúc anh tiến vào cô đã quá mức thô bạo. Tiểu huyệt này thật sự rất non nớt, dù đã dùng thuốc nhưng anh vẫn lo bản thân sẽ làm đau cô. May là hiệu quả của thuốc vô cùng đáng tin, vật nhỏ nằm dưới anh không có vẻ đau đớn chút nào, trái lại đã hoàn toàn đắm chìm trong lửa dục, đang lắc lư mông nhỏ cầu anh hành động.

"Anh… Ngứa quá… Có phải Nhược Nhược sắp chết không!!! Ô ô ô!!! Nhược Nhược rất khó chịu!!!"

Anh cúi đầu, gác cằm lên bả vai trắng nõn, một tay giữ mông cô lại, khàn khàn nói: "Đừng sợ đừng sợ, anh sẽ yêu em. Đợi lát nữa Nhược Nhược sẽ rất thích, sung sướng đến muốn chết luôn."

Dứt lời anh liền ôm chặt lấy cô, thân dưới bắt đầu điên cuồng ra vào. Cô bị hành động đột ngột của anh khiến cho hai mắt mở to, miệng hồng hơi há ra, hồi lâu cũng không kêu thành tiếng. Chỉ là hai chân không tự chủ được quấn chặt lấy anh.

Phần hông tráng kiện của Trịnh Sơ Trạch như được gắn thêm mô tơ cường lực vừa nhanh lại vừa rung, âm thanh giao hợp vang dội trong phòng ngủ. Quy đầu lớn mỗi lần cắm vào đều ra sức chọc tới tận tử cung, gốc dương vật va chạm với cửa huyệt đầy dịch nhờn tạo thành những tiếng bạch bạch.

"Fuck! Đồ lẳng lơ! Hút rất giỏi –" một Trịnh Sơ Trạch luôn luôn điềm đạm lại bị khe thịt chật hẹp kẹp chặt đến mất hết lý trí, miệng liên tiếp thốt ra những lời thô tục, "Đúng là cái lỗ dâm đãng – ô – trời ạ, sao em lại khít như vậy!!!… Ưm… Bảo bối, đừng hút nữa, em sẽ bị

anh fuck chết!!"

Gậy thịt lớn hơn cả cổ tay cô vẫn ngang ngược tung hoành trong cơ thể, khoái cảm điên cuồng khiến cô không thể khống chế hạ thân kịch liệt co rút. Nhược Nhược như thể bị tàn phá đến mức không chịu đựng nổi, tiếng rên rỉ vỡ thành từng mảnh từng mảnh, cô kề sát mình vào lồng ngực rắn chắc của anh, hai tay gắt gao ôm chặt anh, muốn dùng tư thế này để giảm bớt cường độ va chạm.

"Anh -! Nhược Nhược – Nhược Nhược sướng quá! – sướng chết mất!!! - làm sao bây giờ - a a – ưm!! A – của anh - thật to - a a - Nhược Nhược không chịu nổi nữa – a!!!"

"Đừng nói nữa! Bảo bối dâm đãng, đừng nói nữa." Hai mắt anh đỏ ngầu, liều mạng ra vào, tiếng thở ồ ồ cùng âm thanh phành phạch đan xen, "Còn nói nữa anh sẽ đâm chết em!!!…"

Cô gái nhỏ treo trên dương vật to lớn của chàng trai, mất hồn hét lên chói tai. Cơ thể trắng ngần mềm mại xinh xắn cùng cơ thể cao lớn cường tráng sẫm màu tạo thành sự đối lập thị giác rõ rệt, dâm mỹ động lòng người.

"A! – a! – ưm a –!!" Gậy thịt thô cắm đút trong thân thể thật sự quá mạnh, thân gậy nổi đầy gân xanh không ngừng ma sát vách thịt mẫn cảm đến khác thường nhờ tác dụng của thuốc. Nhược Nhược bị anh chọc đến mất khả năng ngôn ngữ,

giống như quay lại thời kì sơ sinh, miệng chỉ có thể phát ra những tiếng a a.

Bỗng nhiên anh thả chậm động tác, không hề dùng sức va chạm, mà cúi xuống thở hổn hển, nam tính trong âm đạo chặt chẽ của cô liên tục xoay tròn, đè nghiến. Sau khi cọ xát gần mười phát, quy đầu đụng vào một điểm gồ nho nhỏ, cùng lúc đó, Nhược Nhược dưới thân chợt ôm chặt lưng anh, hét lên một tiếng chói tai.

"A –!!!!"

Trịnh Sơ Trạch biết mình đã tìm đúng chỗ, liền điều chỉnh tốt tư thế, lần nữa bắt đầu cực lực cắm đút, những lần thọc vào đầu gậy đều chuẩn xác chạm tới điểm gồ kia. Những cơ bắp gợi cảm trên mông anh co lại chặt chẽ, mỗi một nhịp va chạm nặng nề đến chính anh cũng phải kêu lên đau đớn. Nhược Nhược bị đâm tới cả người run rẩy kịch liệt, chỉ vừa mới đụng vào điểm mẫn cảm một chút mà cô đã sung sướng không thể kiềm chế được, hiện tại sao có thể chịu nổi phương thức làm tình điên cuồng này? Tiếng kêu khóc cuồng loạn nhất thời vang lên.

"A! – a!! – a!! – a a –!!!"

Bỗng một tia chớp lóe lên chiếu sáng căn phòng, trong nháy mắt cô có thể nhìn rõ bộ dáng của người đang mạnh mẽ ra vào cơ thể mình. Trán anh ướt nhẹp mồ hôi, gương mặt tuấn tú kiên nghị tràn đầy ham muốn, thoạt nhìn cũng đủ để khiến bất kỳ cô gái nào toàn thân tê dại. Bắp thịt rắn chắc trước ngực và trên bụng anh căng chặt lên, cánh tay đang nắm lấy eo cô nổi đầy gân xanh.

Lần đầu tiên khi cô nhìn thấy anh, ngay lúc đó cô đã kinh ngạc sao mình lại tốt số như vậy, không những được một đôi vợ chồng thiện lương thu dưỡng, lại có thêm một anh trai cao lớn khôi ngô. Nhưng hiện tại cô mới phát hiện anh không chỉ anh tuấn, mà khuôn mặt và cơ thể anh còn có thể gợi cảm đến mức làm cho cô hít thở khó khăn.

Sau khi ánh chớp tan biến, đột nhiên truyền tới một tiếng sấm kinh thiên động địa, khoảng khắc đó trái tim nhỏ bé của Nhược Nhược bị chấn động suýt chút nữa ngừng đập! Cô nâng mạnh người lên, ôm chặt lấy anh. Tiểu huyệt đang kẹp gậy thịt bởi vì tiếng nổ bất thình lình kia mà co rút dữ dội, rất nhanh liền chuyển thành điên cuồng run rẩy. Nhược Nhược ôm anh, vừa khóc vừa cắn lên bả vai anh, hai mắt nhắm chặt lại. Động tác ra vào của anh từ đầu đến cuối chưa hề dừng lại, trong âm đạo truyền đến khoái cảm mãnh liệt khiến cô tuyệt vọng, cả người run run, tuyệt nhiên có thể làm cho người ta không thể chịu được cao trào nhưng thật lâu vẫn không chịu ngừng.

Bất chợt anh vòng tay nắm lấy tóc sau gáy cô, đưa cô đến trước mặt mình, bá đạo ngậm môi cô ra sức hôn hít, tay giữ đầu cô không cho cô rời đi. Tay kia duỗi xuống dưới thân đè mông cô lại, hung hăng ấn cô sát vào gậy thịt. Cuối cùng theo vài đợt co giật mãnh liệt, từ yết hầu anh phát ra một tiếng hừ trầm thấp, nam tính thọc thật mạnh vào nơi sâu nhất rồi dừng lại. Cô có thể cảm nhận rõ vật to lớn kia không ngừng co giật trong cơ thể mình, một luồng dịch nóng bỏng bắn nhanh vào tử cung, làm cho cô sướng đến mức kêu không ra tiếng.

Kích tình qua đi sau khi bắn tinh ước chừng tầm ba mươi giây, cao trào của cô cũng kéo dài khoảng nửa phút. Đợi khoái cảm dần tan, khi anh rốt cục cũng rút ra khỏi cô, Nhược Nhược đã hoàn toàn vô lực, nằm xụi lơ trên giường, việc duy nhất còn có thể làm đó là chầm chậm thở phù phù. Ngoài cửa mình nho nhỏ là một mảnh hỗn loạn cùng cực, chất lỏng màu trắng dính sền sệt lẫn với vài tia màu đỏ từ giữa hai chân cô từng đợt từng đượt chảy ra, hoa huyệt sưng đỏ hé ra hợp lại, giống như một chú cá nhỏ thiếu ô-xy.

Nhìn cô gái nhỏ bị mình làm đến mất hồn mất vía, Trịnh Sơ Trạch thở dài. Anh nằm xuống, dịu dàng ôm cô, nhẹ nhàng đặt những nụ hôn lên trán, lên mặt, lên môi cô. Lát sau, cuối cùng Nhược Nhược cũng khôi phục lại chút sức lực, miệng mở ra, khẽ nói gì đó. Nhưng âm thanh của cô rất mơ hồ, anh không thể nghe rõ.

"Nhược Nhược… Có chuyện gì?…" Anh nhìn sắc mặt yếu ớt của cô, đau lòng không thôi. Nhưng ngay sau đó, cô lại đột ngột trở người, cái miệng nhỏ nhắn kiều diễm bị bú nút ướt át trong cơn kích tình chủ động hôn anh. Anh kinh ngạc ôm cô, nhận lấy sự nhiệt tình non nớt từ cô, dần dần bắt đầu đáp lại, đưa lưỡi cuốn lấy lưỡi đinh hương của cô, không ngừng mút mát hương vị ngọt ngào của nước bọt trong miệng cô.

Sau hồi lâu, cuối cùng Nhược Nhược thở hổn hển buông anh ra, trong mắt vẫn tràn đầy dục vọng. Giọng nói của cô bởi vì hét lớn quá độ đã trở nên khàn khàn, "Anh… Nhược Nhược muốn… Chỗ đó… Chỗ đó còn ngứa lắm…"

Lỗ nhỏ của cô bị bôi nhiều thuốc như vậy, mới lên đỉnh một hai lần sao đã có thể hóa giải. Con ngươi Trịnh Sơ Trạch tối sầm lại, tiếp tục hôn cô, lật người ôm cô vào trong ngực. Lại cầm lấy dương vật cương trướng, rên lên một tiếng, không chút lưu tình thọc vào hoa huyệt nóng ướt non nớt kia, bắt đầu một phen điên cuồng.

Cô gái nhỏ kêu khóc nức nở, hạ thân kịch liệt giao hợp phát ra những tiếng bạch bạch, âm thanh thở dốc nặng nề ẩn nhẫn của chàng trai, đều bị át đi trong tiếng mưa rơi.

8. Chương 8: Tinh Dịch Của Anh Tựa Như Mị Dược (1)

Tiếng gõ cửa đánh thức Nhược Nhược đang chìm đắm trong mớ ký ức tràn đầy dục vọng, thấy Trịnh Sơ Trạch mở cửa ra, từ tốn đi vào phòng.

"Nhược Nhược, sao không bật đèn?" Căn phòng tối mờ vì đã kéo hết rèm cửa lại, chỉ có duy nhất một tấm rèm chưa kéo kín, hở ra một khoảng nhỏ, ánh sáng nhợt nhạt của đèn đường bên ngoài chiếu vào phòng, miễn cưỡng có thể nhìn thấy được đồ vật bên trong.

"Đang suy nghĩ vài chuyện… Quên không bật đèn." Nhược Nhược cúi đầu, sợ bị anh phát hiện mình đỏ mặt. Nơi riêng tư của cô vì những ký ức vừa rồi mà dịch thể tràn ra như thủy triều, nghe giọng nói trầm ấm của anh khi bước vào thiếu chút nữa khiến cô rên rỉ ra tiếng.

Nhược Nhược chợt nghĩ, năm ấy 11 tuổi lần đầu tiên làm tình, thuốc mỡ Trịnh Sơ Trạch bôi cho cô liệu có phải có tác dụng vĩnh viễn không? Từ sau cái đêm được trải qua khoái cảm điên cuồng đến tột cùng ấy, thân thể cô liền trở nên mẫn cảm khó giải thích được. Đối với cô mà nói quả thực anh chính là một liều xuân dược. Mỗi một nụ hôn, mỗi một lần đụng chạm, thậm chí cả giọng nói của anh, không lúc nào là không gợi lên ham muốn trong cô.

Trịnh Sơ Trạch đi đến cạnh cô, đặt tách trà nóng trên tay xuống bàn, nhìn sang khung vải vẽ tranh sơn dầu vẫn trắng tinh trước mặt cô.

"Bảo bối, không nghĩ ra vẽ gì thì nghỉ ngơi sớm đi."

Tiếng "bảo bối" dịu dàng mà trầm ấm làm cho cả người Nhược Nhược run lên, cô giữ chặt tay anh, ngẩng đầu nói: "Sơ Trạch, để em vẽ anh được không?"

"Vẽ anh?"

"Ừm, anh lại ghế kia ngồi, cởi áo ra." Nhược Nhược thấy biểu hiện sửng sốt của anh, không khỏi bật cười, ôm cánh tay anh áp vào bộ ngực mềm mại, vừa cọ xát vừa năn nỉ: "Được không, cho em vẽ anh một lần thôi."

Trịnh Sơ Trạch nhìn điệu bộ làm nũng của cô thật sự rất đáng yêu, cười hỏi: "Vậy làm mẫu cho em thì anh được lợi gì?"

Nghe lời này Nhược Nhược càng thêm thẹn thùng, cô cúi đầu, nói nhỏ đến không thể nhỏ hơn: "Lát nữa em liếm giúp anh."

Nam tính trong đũng quần vốn đang bình thường vì câu nói êm ái này mà ngay lập tức có phản ứng, Trịnh Sơ Trạch cảm giác ở hạ bộ nóng lên từng hồi, còn bắt đầu lặng lẽ cương cứng.

"Được, nghe theo em." Anh mặc ở nhà một chiếc áo phông dài tay rộng thùng thình, anh vừa đi ra ghế vừa tự cởi áo. Cơ bụng sắn chắc và đường cong mê hoặc như người cá tức khắc được phơi bày, Nhược Nhược nghe thấy tiếng nuốt nước bọt khe khẽ của chính mình.

Tiếp đó anh ngồi xuống dựa lưng vào ghế, hai tay đặt lên tay vịn, bộ dáng vô cùng biếng nhác. Nửa người trên cường tráng hoàn toàn trần trụi, lộ ra khối cơ bắp rắn rỏi. Nửa người dưới vẫn mặc quần dài, trên bụng dưới có một dải lông đen mờ mờ, như thể có hai người cá bơi song song cùng lúc uốn lượn gợi cảm đến trước mặt, dụ dỗ người ta mơ mộng viển vông. Điều khiến cô không chịu nổi là, gậy thịt nóng của anh đã cương cứng rõ rệt, chỗ đũng quần vươn lên như một cái lều vải kỳ quặc, giống như anh giấu thứ gì trong đó vậy.

Dương vật của người đàn ông cương cứng trước mặt người phụ nữ, nói lên rằng giờ phút này anh ta muốn lên giường với cô ấy.

Cho nên hiện tại là anh muốn làm tình với cô sao? Tay cầm bút của Nhược Nhược bắt đầu run run, đáy quần lót đã hoàn toàn ướt nhẹp…

9. Chương 9: Tinh Dịch Của Anh Tựa Như Mị Dược (2)

Nhìn cô gái nhỏ cầm cây bút vẽ tập trung vào khung tranh, đôi lúc lại nhìn sang mình, đúng là điệu bộ nghiêm túc vẽ tranh. Hai chân khép chặt, trên khuôn mặt đôi mắt quyến rũ như tơ, tràn đầy xuân tình, chỉ thiếu điều rên lên thành tiếng. Trịnh Sơ Trạch bất đắc dĩ cười cười, dương vật anh cũng đã trướng đến phát đau.

"Em vẽ xong rồi." Nhược Nhược buông bút vẽ, sau đó ngượng nghịu đứng lên.

"Nhanh vậy?"

"Dạ……"

Trên thực tế vốn là chưa vẽ hoàn thiện, nhưng Nhược Nhược đã không nhịn được nữa. Cô kìm nén bản thân, cố gắng đi thật chậm về phía trước, kế tiếp ngồi chồm hỗm dưới chân Trịnh Sơ Trạch, đưa tay kéo dây quần anh.

"Ừm……" Nam tính trong đũng quần Trịnh Sơ Trạch đã nhẫn nại hồi lâu, lúc này được bàn tay mềm mại của cô chạm vào, anh không khỏi thoải mái phát ra một tiếng hừ nhẹ. Để Nhược Nhược tiện khẩu giao, Trịnh Sơ Trạch tự mình kéo quần dài xuống một chút, đồng thời cũng kéo luôn quần lót. Nháy mắt, vật đàn ông to dài từ trong quần lót căng chặt nảy lên, dán sát vào bụng dưới của anh. Trịnh Sơ Trạch vẫn mặc quần dài trên người, chỉ là lấy gậy thịt ra, hành động này đối với Nhược Nhược đã sớm động tình mà nói, không thể nghi ngờ chính là sự khiêu khích mãnh liệt.

Cô ghé mặt tới gần dương vật anh, lập tức bị nhiệt độ từ nơi đó tản ra hấp dẫn. Chỗ ấy của anh vô cùng sạch sẽ, nhưng vẫn mang theo hương vị nồng đậm của tinh dịch, bởi vì anh chịu đựng cũng lâu, trên mã nhãn(*) đã rỉ ra không ít giọt sương. Nhược Nhược vươn bàn tay nhỏ, nắm chặt gậy thịt to lớn, hé miệng

ngậm lấy quy đầu. Đầu lưỡi khó khăn xoay xở trong miệng, không ngừng liếm mút thỏa thích khe rãnh và mã nhãn lõm xuống.

(*) Search Google hình ảnh với cụm từ để biết thêm chi tiết.

"Ừm…. Bảo bối ngoan…. Em rất biết liếm, liếm anh vô cùng thoải mái…." Bàn tay Trịnh Sơ Trạch đặt trên đầu cô, muốn đưa gậy thịt vào càng sâu, nhưng lại không nỡ làm cô khó chịu, chỉ có thể hơi nhún người lên.

Cô chăm chú liếm anh, giống đang mút một chiếc kẹo ngon. Dương vật anh có mùi vị như liều xuân dược cực mạnh, cô nếm một lần, rồi rốt cuộc không dừng lại được.

Rõ là chỉ đang liếm hạ bộ của anh, Nhược Nhược lại có cảm giác các vách thịt trong cơ thể dần dần ngứa ngáy khó chịu. Tay cô nắm lấy gốc gậy, vừa liếm nam tính thô to, vừa không kìm nén được nâng mông lên chậm rãi lắc lư. Lúc thì hơi uốn cong eo lên, lúc lại hạ eo xuống vểnh mông lên cao. Thỉnh thoảng còn luân phiên đong đưa trái phải, giống như đang đuổi theo gậy thịt vô hình, miệng liên tục phát ra tiếng rên rỉ ham muốn.

"Ừ…. Ừ hừ…. Ừ – hừ…."

Tất cả những hành động này, chính Nhược Nhược cũng hồn nhiên không biết. Cô hết sức chuyên chú phun ra nuốt vào vật đàn ông kia, dường như đã quên hết thảy những chuyện khác. Những động tác dâm đãng đó hoàn toàn đến từ bản năng của cơ thể cô, tinh dịch của anh khiến cô khao khát tới mức không kiềm chế được.

"Bảo bối, em thật dâm…. Khẩu giao mà cũng có thể đạt khoái cảm?"

Trịnh Sơ Trạch thấy cô chỉ liếm gậy thịt của mình mà lại dâm loạn không ngừng đung đưa mông, dục vọng trong lòng không khỏi dâng lên mãnh liệt, bỗng nhiên động thân một cái khiến đỉnh đầu chọc vào tận cổ họng cô.

Nhược Nhược bị hành động đột ngột này của anh làm sặc, tức khắc nước mắt lưng tròng. Nhưng đồng thời cô cũng phát ra tiếng hừ nhẹ, dưới thân rỉ đầy dịch nhờn.

"Fuck…… Chỉ liếm chỗ đó cũng có thể lên đỉnh - ừ…… Bảo bối của anh thật sự rất dâm. Sao trước kia anh lại không biết em lẳng lơ như vậy chứ?" Cuối cùng Trịnh Sơ Trạch ôm mặt cô, ưỡn mông, ở trong khuôn miệng nhỏ ấm áp của cô đưa đẩy vài cái, "Ưm, đồ dâm phụ…… Em thích dương vật của anh thế ư? Hử? - vậy thì tốt, ăn ngon, ăn nhiều một chút…."

10. Chương 10: Xin Anh Vào Trong Em

Kỹ năng khẩu giao của Nhược Nhược không hẳn tốt, nhưng vẻ mặt lê hoa đái vũ cùng điệu bộ khát tình của cô thật sự khiến đàn ông rất dễ động lòng. Không bao lâu, Trịnh Sơ Trạch liền có cảm giác dương vật phình to lên, lập tức cắm đút thật nhanh vài cái, theo một tiếng gầm nhẹ, toàn bộ nam tính của anh chọc thẳng vào sâu trong cổ họng cô, không ngừng co giật, bắn ra từng đợt từng đợt tinh dịch.

"A - ư - a - bảo bối dâm đãng -" Trịnh Sơ Trạch vừa đắm chìm trong khoái cảm xuất tinh, vừa thỏa mãn thốt lên, "… Bảo bối… Miệng nhỏ của em quá tuyệt vời, fuck cũng sảng khoái như cái miệng nhỏ phía dưới vậy -"

Hai mắt Nhược Nhược đã mơ màng không có tiêu cự, cố gắng nuốt hết tinh dịch anh vừa cho cô, nhưng quả thực anh bắn quá nhiều, vẫn có một vệt chất lỏng từ khóe miệng cô chảy xuống dưới. Hương vị đàn ông quen thuộc và mùi tanh nồng đậm của tinh dịch đặc dính đốt cháy dây thần kinh của Nhược Nhược, khiến thân thể cô càng trở nên khô nóng khó chịu.

"Ưm a… a… Ư…"

Hồi lâu sau khi đợt bắn tinh cuối cùng chấm dứt, Trịnh Sơ Trạch rút ra từ trong miệng cô. Nhưng dường như Nhược Nhược còn chưa ăn đủ, miệng nhỏ vô thức đuổi theo gậy thịt, hai tay cũng vội vàng bắt lấy không cho anh rời đi.

Sau khi lại cầm lấy dương vật to lớn một lần nữa, Nhược Nhược vừa rên rỉ vừa bú liếm. Cô liếm chậm rãi và cẩn thận, luôn bú trọn quy đầu vào trong miệng rồi mới nhả ra. Chỉ chốc lát sau, tinh dịch còn sót lại đã được cô liếm sạch sẽ, cuối cùng cô còn không quên đưa lưỡi ra, liếm nốt chỗ tinh dịch dính bên miệng.

Trịnh Sơ Trạch thật sự không ngờ cô gái của anh lại yêu thích tinh dịch mình như vậy, nhìn bộ dáng dâm đãng không chịu nổi kia của cô, hạ bộ vừa mới phát tiết lập tức lại trướng to lên. Anh ôm chầm lấy cô gái nhỏ đã bị dục vọng cuốn hút đến cả người vô lực, vài giây đã cởi sạch váy liền hồng nhạt và quần lót trên người cô, không khỏi ngạc nhiên thốt lên.

"Nhược Nhược… Em đây là gây lũ lụt ư…"

Lúc quần lót bông của cô được cởi ra, đáy quần bao lấy âm đạo đã thấm ướt đẫm dịch nhờn. Phía trên vẫn còn một vũng dịch nhỏ không thể hút hết, theo động tác cởi của Trịnh Sơ Trạch mà từ từ chảy xuống sàn.

"Bảo bối, có phải em không nhịn được nữa?… Nào, anh fuck em đây." Dứt lời, anh liền đặt tay dưới nách cô, nhấc cô lên như bế một đứa bé. Anh tách hai chân cô ra, đặt cô ngồi trên háng mình. Lỗ nhỏ bất trị đã ướt nhẹp lập tức nuốt trọn dương vật to lớn mà không cần dùng sức.

"Ư!!! - ha a!!!… Anh trai! - a!…" Trong lúc không để ý khe thịt trống rỗng đột nhiên bị nam tính cứng rắn nhét đầy, Nhược Nhược không kìm nén được hét ầm lên, có lẽ là vì khi trước nhớ lại những ký ức xưa cũ, tiếng kêu cũng vậy mà khác với thường ngày.

"Em gọi anh là gì?" Cả người Trịnh Sơ Trạch đột nhiên cứng đờ, dừng động tác dưới thân.

"… Anh trai… Ư a…" Nhược Nhược ghé vào trên người anh, hai tay nắm bả vai anh, đầu tựa vào cổ anh thở dốc rên rỉ không ngừng, thân thể không có cách nào khống chế được bắt đầu tự mình chuyển động. Cặp vú mềm mại căng mẩy ra sức cọ xát lồng ngực rắn chắc nóng rẫy, nam tính to lớn theo động tác của cô liên tục ra ra vào vào trong hoa huyệt, mài ra càng nhiều lời dâm đãng.

"… Xin anh… Anh trai… Van anh - mau fuck em đi… Ư a… Em muốn bị fuck chết…"

Trịnh Sơ Trạch bỗng nhiên ôm chặt cô gái trong lòng, làm cô không thể động đậy. Hạ thân cô đang vặn vẹo cũng ngưng lại, nhưng âm đạo bị ép chặt lên gậy thịt của anh, cứng rắn nóng rực cắm thẳng trong cơ thể cô, sâu đến không thể sâu hơn. Anh giữ lấy mặt cô, ngậm mạnh lên cánh môi anh đào mềm mại đỏ bừng, đầu lưỡi bá đạo chen vào khoang miệng ấm nóng của cô, hôn đến điên cuồng……

11. Chương 11: Hoan Ái Bên Cửa Sổ

"Nhược Nhược có thích ai không?"

"… Có ~"

"Hử? Nói nhanh nói nhanh, em thích ai?"

"A… Em nói cho anh, anh không được nói với người khác!"

"Ừ ừ!"

"Em thích… Anh trai em ~!"

"Hả?… Nhưng, nhưng anh em không thể kết hôn?"

"Gì?!"

"Anh trai không thể cưới em gái, sau này anh trai em sẽ tìm một người phụ nữ để làm vợ anh ta…"

"… Thế… Thế phải làm sao?" Cô gái nhỏ sững sờ mở to hai mắt, con ngươi đen láy thẫn thờ dần dần đong đầy nước mắt đau thương.

"Vậy… Em không muốn làm em gái của anh ấy!… Ô ô…"

…

"Ừm - Nhược Nhược… Nhược Nhược, gọi anh đi!… Ư…"

Môi anh tha thiết ngậm lấy môi cô, mãnh liệt mà cuồng loạn bú mút, tựa như hôn thế nào cũng không đủ. Anh say đắm cái miệng nhỏ thơm nức mùi sữa, lại muốn nghe thêm những lời dịu dàng từ cô. Chỉ có thể thoáng buông lỏng cô ra một chút, nụ hôn triền miên chuyển thành nhẹ nhàng như nước. Môi anh dán lên môi cô, mắt ưng nhìn thật sâu vào cô, đầu lưỡi thỉnh thoảng liếm hôn cánh môi mềm mại, miệng vừa thở gấp, vừa liên tục ra lệnh.

"Nhược Nhược - gọi anh, nhanh lên! -"

"A - ưm - anh trai - anh trai - ưm… A!"

Tiếng gọi ngọt ngào này đã quá lâu anh chưa được nghe, giờ được nghe từ trong miệng Nhược Nhược, anh quả thực hưng phấn đến hít thở cũng khó khăn.

"Nhược Nhược - ư… Nhược Nhược của anh - gọi lại đi! Gọi nhiều lần nữa… Gọi anh! Xin anh fuck em!"

"… Anh trai, xin anh… Xin anh mau fuck Nhược Nhược… A…"

Trái tim trong lồng ngực Trịnh Sơ Trạch đập thình thịch mãnh liệt, Nhược Nhược thậm chí có thể cảm nhận được dương vật to lớn của anh cắm trong cơ thể cô, từng nhịp đập rõ ràng của gân xanh phía trên nó. Trịnh Sơ Trạch thở ra một hơi dài, cầm cánh tay cô khoát lên vai mình, rồi nắm lấy hai đùi trắng mịn gác lên hông mình.

"Bảo bối, kẹp chặt anh."

Tiếp đó hai tay anh ôm chặt mông cô, từ trên ghế đứng lên.

"Ưm a!! -"

Theo động tác đứng lên đột ngột của anh, hai chân Nhược Nhược không tự chủ kẹp chặt hông anh, ngay cả lỗ nhỏ cũng vì hoảng sợ mà cố gắng kẹp chặt gậy thịt. Trịnh Sơ Trạch cùng lúc bị cô "tấn công" từ hai phía nhất thời đau đớn kêu lên, không nhịn được ra sức đẩy hông hướng lên trên, đỉnh hoa huyệt Nhược Nhược bị dồn ép hơi nảy về phía trước một chút, tiếp đó lại nặng nề hạ xuống, ôm trọn toàn bộ nam tính to dài.

"… A ha -!! Anh trai - sâu quá - a!… Ưm a…"

Cánh tay rắn chắc của Trịnh Sơ Trạch vững vàng nâng Nhược Nhược trong lòng. Môi lại lần nữa mút lấy môi cô, bắt đầu thong thả nhún hông, vật đàn ông trong âm đạo không ngừng cắm đút, xoay nghiền. Cả người Nhược Nhược đã mệt rũ như không xương chỉ có thể bám lấy anh, mặc anh vừa đâm vào trong tiểu huyệt, vừa đi đến bên cửa sổ.

Xoạt một tiếng, rèm cửa sổ bị kéo ra một đoạn dài. Ánh đèn đường u ám bên ngoài cùng với màu xanh thẫm của cây cối trong đêm đen rọi vào tầm mắt Nhược Nhược. Phòng này ở tầng ba, từ trên cao nhìn xuống có thể trông thấy công viên trong tiểu khu và đường lớn. Có lẽ vì lúc này đã là đêm khuya, bên ngoài không có người, thỉnh thoảng một vài chú chim bị kinh động bay vút lên ngọn cây.

"Sơ Trạch! - anh định làm gì?" Nhược Nhược nhất thời hốt hoảng, quần áo của cô đã sớm bị cởi ra hết, giờ toàn thân trần trụi, trong khe thịt ướt nhẹp còn nam tính cắm sâu. Nếu lúc này phía dưới có người đi ngang qua, ngẩng đầu lên lập tức có thể nhìn thấy bộ dáng hiện tại của cô!

Trịnh Sơ Trạch cúi đầu cười khẽ, đưa lưỡi vào miệng cô hôn thật sâu, nói khàn khàn: "Gọi anh trai."

Tuy rằng mấy năm nay Nhược Nhược đã lớn lên không ít, nhưng anh vẫn có thể nâng cô lên bằng một tay mà không tốn chút sức nào. Một bàn tay đặt tại mông cô tiếp tục duy trì tư thế cắm sâu của hai người, tay còn lại kéo chiếc ghế salon nhỏ gần đấy tới bên cửa sổ, sau đó đặt cô lên trên ghế.

"- Sơ - ư a!!!… Anh… Anh trai!… Đừng làm thế!…"

Tên vốn đã gọi ra miệng nhưng bị một cú thúc sâu mạnh mẽ làm dừng lại, đổi thành cách xưng hô anh mong muốn. Cơ thể Nhược Nhược được anh ôm lấy lật chuyển tư thế, đổi thành điệu bộ dán vào cửa kính. Hai vú căng tròn mềm mại ép chặt lên tấm thủy tinh lạnh như băng, khiến cô không nhịn được run rẩy cả người.

"Đừng? Không phải mới vừa rồi Nhược Nhược còn xin anh fuck em ư? Sao bây giờ lại nói không cần?" Trịnh Sơ Trạnh cúi người xuống, thì thầm bên tai cô, quy đầu còn to hơn nắm tay trẻ con như có như không cọ xát ngoài cửa mình cô, nhưng không chịu cắm vào.

"- A… Đừng ở đây… Sẽ… Sẽ bị người khác nhìn thấy… Ưm a… Anh trai… Xin anh… Chúng mình về… Về phòng ngủ được không?…"

Gậy thịt nóng rực vẫn đút trong cơ thể bị rút ra, nhất thời hoa huyệt lại trở nên trống rỗng. Vật có thể mang đến khoái cảm cực lạc cho mình ở ngay cửa huyệt, nhưng chỉ khiêu khích bên ngoài, bất kể cô có đung đưa mông muốn nuốt nó vào trong cơ thể lần nữa, trước sau nó đều tránh né, không chịu chiều theo ý cô. Tới giờ cô không còn tâm trí để ý đến mấy chuyện xấu hổ gì gì nữa, trong đầu chỉ còn lại ham muốn cháy bỏng được anh cắm xuyên qua.

"Anh trai - lỗ nhỏ ngứa quá! - ưm a… Của anh… Mau đút vào - mau fuck Nhược Nhược… ư a…"

Cô gái nhỏ của anh những lúc nôn nóng luôn thẳng thắn đến đáng yêu, Trịnh Sơ Trạch hết sức hài lòng đưa tay vỗ mông cô một phát, khiến phần thịt mềm ở đó mẩy lên thành từng đợt sóng. Tiếp theo ưỡn hông một cái, đâm mình vào tiểu huyệt đẫm nước.

"A!!!"

Nhược Nhược thích muốn chết mỗi lần anh thọc sâu như vậy, khoái cảm có thể khiến cô sung sướng đến rùng cả mình. Anh nhanh chóng nắm eo nhỏ của cô bắt đầu mạnh mẽ đưa đẩy, mông nhỏ không ngừng lưu lại dịch nhờn từ trong hoa huyệt chảy ra, khiến cô đỏ bừng mặt liên tục hét chói tai.

"A a!!! A! - Của anh trai - thật to!… Đút sâu quá… Ư a! -"

Người đàn ông cao lớn mạnh mẽ dưới thân ra sức cắm đút, một bàn tay nắm lấy cằm cô gái xoay lại cùng mình hôn môi. Hai đầu lưỡi ẩm ướt trong khoang miệng quấn quýt dây dưa, cuồng nhiệt trao đổi nước bọt của nhau, trong lúc hôn cả hai người đều hít thở nặng nề.

"Ưm… Ư hừ… Ư - a ư… A -"

Trong mê loạn Nhược Nhược từ từ nhắm chặt hai mắt, cơ thể dán lên cửa kính, làm mặt kính trở nên ấm áp hơn. Cô bị Trịnh Sơ Trạch phía sau cắm đút không ngừng, thịt mềm trước ngực đè ép lên thủy tinh cứng rắn, mang lại cho cô khoái cảm sung sướng, phía trước giống như là dựa vào lồng ngực một người đàn ông khác. Cặp vú cùng thân dưới không ngừng giao hợp đều bị lộ ra ngoài qua tấm kính trong suốt, lúc này Nhược Nhược mở mắt ra lơ đãng nhìn xuống dưới đường, một cái liếc mắt này làm cô sợ tới mức tiểu huyệt bất chợt co rút lại, dương vật đột ngột bị kẹp chặt khiến người đàn ông của cô thở hổn hển, tạm thời buông lỏng miệng nhỏ.

"Anh trai! Dừng lại! - phía dưới… Ư a - phía dưới có người! -" tiếng kêu sợ hãi của cô trở nên đứt quãng vì bị cắm đút không ngừng, người đàn ông phía sau hiển nhiên chẳng thèm quan tâm đến chuyện này, anh nghiêng đầu, ngậm vành tai xinh xắn của cô, răng nanh khẽ cắn chỗ thịt mềm nho nhỏ, hừ nhẹ.

"Tiểu dâm đãng sợ bị nhìn thấy? Không sao… Anh trai che giúp em - ư -"

Dứt lời anh liền nâng người cô lên, cương quyết kéo cô lùi về sau, bàn tay thô ráp bắt lấy một bên vú, cả cánh tay che lên hai núm vú trắng hồng, núm vú vểnh cao theo động tác đưa đẩy liên tiếp mà cọ xát trên cánh tay anh. Sau đó, tay còn lại với ra đằng trước cô, bàn tay ôm trọn lấy phần phồng lên, âm đạo giống như một cái bánh bao vậy. Bốn ngón tay cắm vào khu tam giác giữa hai chân, ấn chặt âm hạch của cô.

"A -! Đừng - anh trai - a a…"

"A ư - a… Như vậy sẽ không bị ai nhìn thấy… Ưm… Xem… Tay anh trai - có giống bikini không?…"

Nói xong anh giật giật bàn tay cầm vú, "… Đây là áo tắm của em -"

Tiếp đó lại giật giật bàn tay đang ôm lấy bánh bao, "Đây là quần tắm của em… Thế nào? Có thích không? Đây là bộ đồ nhỏ chuyên dụng mà anh trai dành cho em…"

"Ưm a!… Thích! - ư ư - tay anh trai… Xoa em thật thoải mái…" Hoa huyệt dưới thân bị anh liên tục dụ dỗ, điểm mẫn cảm trước ngực và hai giữa hai chân cũng bị bàn tay anh không ngừng trêu chọc, niềm khoái cảm của Nhược Nhược như thành từng đợt sóng, gột sạch lý trí và liêm sỉ.

"Anh trai -! Nhược Nhược muốn được fuck chết… Ư a… A! - a!! Sướng quá!… Sâu quá… Mạnh thêm chút nữa… Ưm! A! - a! - a!"

Nếu lúc này người đi dưới đường ngẩng đầu nhìn lên, sẽ trông thấy trên tầng một ngôi biệt thự đồ sộ, có một ô cửa sổ đã bị kéo rèm ra hơn nửa. Một cô gái nhỏ cả người trần trụi ép lên tấm kính, thân thể bị người đàn ông phía sau thúc không ngừng, toàn thân lắc lư dữ dội. Gương mặt người đàn ông ẩn trong bóng tối nhìn không rõ, chỉ có thể thấy hai cánh tay màu đồng giam cầm trước bộ ngực trắng nõn mềm mịn và vùng kín dưới thân, cặp đùi cường tráng hơi gấp khúc, mông ra sức va chạm hạ thể cô gái, cô gái non nớt bị sự điên cuồng của người đàn ông làm cho miệng há rộng, không ngừng rên rỉ phóng đãng…

12. Chương 12: Không Có Anh, Không Ngủ Được

"Cậu lại không tham gia? Thật là không có tinh thần tập thể gì cả…"

Lâm Tiến nhìn người đàn ông bên cạnh với vẻ xem thường, tiếp đó vỗ vỗ vai anh than thở, "Cậu nhìn cậu đi, thanh niên chưa lấy vợ, vậy mà còn thảm hơn cả mấy người đã có vợ. Cậu xem nhà tôi chẳng có ai ở nhà, không phải là nên ra ngoài chơi ư?"

Trịnh Sơ Trạch nhìn anh ta, lạnh lùng cười: "Tôi thấy hình như lâu rồi chưa gọi điện cho chị Quyên, có lẽ tối nay tôi nên gọi hỏi thăm chút nhỉ."

"Ấy đừng! Được rồi được rồi, tôi không nói cậu……"

Lâm Tiến lập tức vươn một bàn tay chắn trước mặt anh, cười ngượng: "Lão Trịnh! Tôi biết cậu là bạn tốt mà - cậu sẽ không làm loại chuyện đó, ha ha ha. Hơn nữa mấy vụ này cũng không phải do tôi hô hào… Tôi chỉ là…"

"Tôi về đây."

"Nhưng sao ngày nào cậu cũng vội về như vậy? Vì Nhược Nhược à?" Nhân lúc hai người cùng đi ra bãi đỗ xe, Lâm Tiến tranh thủ nói: "Sau khi bác trai bác gái đi rồi còn để lại cho cậu cái đuôi nhỏ này, đối với một người độc thân như cậu mà nói quả thực không hay cho lắm. Tuy là Nhược Nhược ngoan ngoãn hiểu biết… Nhưng nếu sau này cậu tìm bạn gái…"

"Được rồi, cậu đi chơi gì thì đi đi."

Những lời còn lại của Lâm Tiến bị tiếng đóng cửa

xe ngăn cách ở bên ngoài, Trịnh Sơ Trạch khởi động xe, bỏ lại ông bạn tốt chỉ còn cách câm nín đứng ngoài cửa sổ xe, vẫy vẫy tay tạm biệt, rồi lái xe đi.

Đàn ông bên ngoài đương nhiên không thể thiếu các mối quan hệ xã giao, đối tác làm ăn, hồ bằng cẩu hữu(*). Nhưng mấy chuyện xã giao này nọ cho tới bây giờ Trịnh Sơ Trạch nếu có thể từ chối liền từ chối. Chỉ cần vừa nghĩ tới có một cô gái nhỏ đáng yêu cuộn tròn ấm áp ở nhà trông ngóng mình trở về, anh làm sao còn tâm tư ăn chơi đàng điếm bên ngoài.

(*) Hồ bằng cẩu hữu: nghĩa là đám bạn xấu, nhưng ở đây có ý chỉ bạn bè thân thiết.

Nghe thấy huyền quan truyền đến tiếng cửa mở, trên ghế salon Nhược Nhược đang lim dim sắp ngủ vội bật dậy đứng lên, xỏ vào một đôi dép lê nhung màu hồng nhạt bước lạch cạch lạch cạch ra đón.

"Sơ Trạch! Anh về rồi à!"

Anh treo áo khoác lên giá, cúi đầu, trông thấy khuôn mặt nhỏ nhắn tươi cười ngọt ngào hé ra, ngay sau đó liền bị mùi hương êm dịu bổ nhào vào ngực. Trịnh Sơ Trạch không khỏi cảm thấy trong lòng ấm áp, cúi người xuống ấn một nụ hôn lên cánh môi mềm. Cách Nhược Nhược gọi tên anh giống y như bà xã nhỏ, nhưng anh vẫn thích cách xưng hô kia hơn.

"Không phải đã nói rồi sao? Gọi anh trai." Anh dịu dàng ôm cả người cô, khẽ cười nhắc.

Nhược Nhược bị anh hôn phát ra một tiếng ưm, cơ thể bắt đầu mềm nhũn. Cô thuận theo áp lên lồng ngực vững chãi của anh, khuôn mặt nhỏ nhắn nõn nà ửng hồng. Theo nụ hôn dần nâng lên cao của Trịnh Sơ Trạch, cô không tự chủ được ngẩng đầu với theo anh, nhưng cuối cùng vẫn không đuổi kịp, cánh môi đỏ hồng có chút thất vọng dẩu lên.

"Không muốn… Muốn gọi Sơ Trạch."

Nghe vậy bàn tay của Trịnh Sơ Trạch đặt ở mông cô liền nhéo một cái, miệng nói: "Nhược Nhược không ngoan."

"Ưm…"

Mông bị vuốt ve truyền cảm giác đến nơi riêng tư giữa hai chân, khiến Nhược Nhược hừ nhẹ một tiếng.

"Anh sẽ không tìm người phụ nữ khác, người phụ nữ của anh vĩnh viễn đều chỉ có mình Nhược Nhược. Nhược Nhược về sau vẫn gọi anh trai được không?"

Những lời này tối hôm qua anh đã nói với cô, nhưng tiểu nha đầu vẫn không chịu sửa.

Nhược Nhược cúi đầu, chơi xấu nũng nịu hồi lâu, rốt cục dịu dàng gọi: "Anh trai…"

"Ngoan lắm." Dứt lời anh lại cúi đầu, hôn mạnh lên môi cô.

"Cơm đã nấu xong rồi, anh đi tắm trước đi, em chuẩn bị nước nóng cho anh."

"Ừ, đi thôi."

Dù sao hiện giờ trong nhà không còn ba mẹ, chỉ có Nhược Nhược và Trịnh Sơ Trạch sống cùng nhau, Trịnh

Sơ Trạch lại thường xuyên về trễ, không có nhiều thời gian quan tâm đến cô. Lúc trước Trịnh Sơ Trạch cũng có ý muốn thuê người giúp việc, nhưng Nhược Nhược hy vọng nơi đây là căn cứ bí mật của hai người, không muốn người khác gia nhập. Vì thế cô tự học nấu ăn, tuy không làm được nhiều món ăn phong phú tinh xảo, nhưng hai món mặn một món canh đơn giản thì vẫn có thể xoay xở.

Sau bữa tối dung dị ấm cúng, Trịnh Sơ Trạch ôm Nhược Nhược nằm trên ghế salon, cùng cô xem tivi.

"Nhược Nhược."

"Dạ?"

"Tối mai anh phải đi công tác."

Sự chú ý vốn bị phim truyền hình thu hút giờ phút này đều chuyển sang Trịnh Sơ Trạch, Nhược Nhược cầm điều khiển tắt tivi đi, xoay người lại hỏi: "Khi nào anh về?"

"Khoảng một tuần."

May mà không phải một tháng… Nhược Nhược lén lút nhẹ nhàng thở ra, nhưng nghĩ lại mới thấy, một tuần cũng không tốt hơn là bao. Mấy năm nay đương nhiên đây không phải lần đầu tiên Trịnh Sơ Trạch đi công tác, nhưng cũng không có nghĩa là cô đã quen với điều này.

"… Anh đi rồi em sẽ ngủ không yên, làm sao bây giờ?" Cô cúi xuống, ghé vào người anh, rầu rĩ nói.

“Sao lại không ngủ được?” Trịnh Sơ Trạch ôm lấy cô, cúi đầu cười hỏi, ”Tiểu huyệt không có gậy lớn của anh cắm vào thì không ngủ

được ư?”

“Ư….” Nghe lời nói dâm dục xấu xa của anh, cái miệng nhỏ phía dưới của Nhược Nhược bỗng nhiên co rút, tựa như câu trả lời. Miệng hồng phía trên cũng mất tự chủ rên rỉ một tiếng, không biết là hứng tình hay là đáp lại anh.

Bàn tay ôm Nhược Nhược vốn đang vuốt ve da thịt dưới áo, lúc này theo phần eo trơn bóng trượt vào bên trong quần lót, bóp mạnh lên bờ mông mềm mại, khiến cô thở gấp. Tiếp đó vươn hai ngón tay tìm tòi ở vách thịt, quả nhiên tìm được một ôn tuyền ẩm ướt.

“Hoa huyệt nhỏ xíu mà chảy thật nhiều nước…” Anh thổi khí bên tai cô, “Ướt từ lúc nào? Hử?”

Cả người Nhược Nhược đều ghé vào trong ngực anh, âm đạo lại bị bàn tay anh vuốt ve, mọi ý nghĩ sớm đã biến thành những quả bông tròn bồng bềnh phiêu đãng, hai má nóng bừng, hô hấp ngày càng dồn dập.

“Lúc anh mới vừa vào cửa…. Ư a -” cô yếu ớt đáp lời, phát ra âm thanh rất nhỏ giống như hơi thở.

“… Mới chưa đến một ngày không chọc em, đã ham muốn thành như vậy!” Phía dưới Trịnh Sơ Trạch cũng đang bị thân thể mềm mại thơm hương của cô không rõ là vô tình hay cố ý không ngừng cọ xát, dần dần trướng lên cứng rắn. Lỗ nhỏ ngập nước của Nhược Nhược hé ra hợp lại hút lấy ngón tay anh, khiến hạ thân anh

cũng bắt đầu điên cuồng kêu gào muốn đâm xuyên qua. Trịnh Sơ Trạch hít sâu một hơi, lập tức một tay ôm lấy Nhược Nhược đứng lên, đi vào phòng ngủ.

“Tiểu dâm phụ! Đêm nay chờ bị anh fuck chết đi… Ừ… Anh muốn đâm em thỏa thích… Ừm… Bắn đầy tinh dịch vào tử cung của em!….”

Trong bóng đêm thậm chí ngay cả quần áo của cô anh cũng không kịp cởi, chỉ kéo phựt quần lót cô xuống rồi đẩy mạnh dương vật to lớn vào trong cơ thể cô. Cơ thể xinh xắn mềm mịn của cô gái nhỏ theo động tác của người đàn ông bắt đầu đung đưa lên xuống ở trên giường, âm thanh rên rỉ mềm mại liền chuyển thành những tiếng kêu dâm dật phóng đãng.

“A!…. Ừ… Ừ!…. A!! - a -!!”

“Tiểu dâm đãng, kẹp chặt hơn một chút! - a…… Hôm nay anh sẽ bắn toàn bộ tinh dịch cho em…… Để chứa tinh dịch trong bụng em một tuần! Miễn cho em lại hứng lên! - ừ!” Trịnh Sơ Trạch vừa thẳng lưng cắm đút nộn thịt mềm mại, vừa nhanh chóng cởi quần áo của hai người.

Tiếng thở ồ ồ nặng nề của anh giống như từng đợt gió nóng, phả lên bộ ngực sữa trắng tròn của cô, mang đến những làn sóng tê dại liên tiếp. Hai núm vú hồng nhạt khi chủ nhân khó nhịn rên rỉ cũng âm thầm dựng thẳng lên. Trịnh Sơ Trạch ngay lập tức phát hiện sự biến hóa này, cúi đầu ngậm một hạt trân châu vào trong miệng, đầu lưỡi gai nhám không ngừng liếm láp đầu vú mẫn cảm, làm Nhược Nhược ngứa ngáy lại thoải mái, chỉ có thể vừa rên rỉ, vừa ôm chặt lấy đầu anh muốn anh bú sâu thêm.

Dịch nhờn trong âm đạo chảy ròng ròng liên tục, bên dưới hai người đều ướt đẫm, đám lông rậm rạp của anh giống như vừa được nhúng vào nước. Nơi riêng tư không ngừng giao hợp theo sự ra vào của anh phát ra tiếng nước bạch bạch, từng đợt từng đợt bị dồn ép khiến nước trong hoa huyệt chảy ra nhiều đến mức tưởng chừng như chảy đến bất tận.

13. Chương 13: Nhiều Quá Chứa Không Nổi

Trong phòng tối, cô gái ngâm nga lên bổng xuống trầm, chuyển thành tiếng rên yếu ớt như chú mèo con. Tốc độ của người đàn ông đang rong ruổi trên cơ thể non mềm gần một đêm đến lúc này cũng đã dần chậm

lại, dương vật vẫn cương cứng trong cơ thể cô, từng chút từng chút thong thả đút vào.

"Bảo bối - anh bắn mấy lần rồi?…"

Anh dịu dàng ôm cô gái nhỏ toàn thân đầy mồ hôi ướt dính, hôn lên môi cô, giọng nói khàn khàn gợi cảm. Hạ thân hai người kề sát, bốn chân quấn lấy nhau, thở dốc, thỉnh thoảng giao tiếp với nhau qua những nụ hôn ngắn.

"Không… Ưm… Không nhớ rõ…"

Vẻ mặt Nhược Nhược tràn đầy xuân tình xụi lơ trong lòng anh, giống như bị hạ đường huyết. Cơ thể vì nhận được quá nhiều khoái cảm mà bồng bềnh phiêu đãng, cần cổ mịn màng cùng hai khối tròn trịa trước ngực chi chít những dấu hôn ướt át. Cô gái nhỏ đáng thương đêm nay bị người đàn ông cường tráng vần vò đến chết đi sống lại, giọng nói khàn đặc vì liên tục kêu rên, khoảng cách giữa từng đợt cao trào càng lúc càng gần, sóng trước chưa yên sóng sau đã tới, dữ dội đến mức cô há to miệng, hai chân đạp lung tung trên giường, thiếu chút nữa thở không ra hơi.

Trận hoan ái này thật sự kéo dài quá mức, cô đã ý loạn tình mê đến ngay cả chính mình lên đỉnh bao nhiêu lần còn không đếm nổi, làm sao có thể nhớ rõ bị anh bắn mấy lần? Cô chỉ biết rằng tử cung đã tràn đầy tinh dịch, hiện giờ anh chỉ cần thúc nhẹ vào là trong cơ thể cô cũng có thể thành sông cuộn biển gầm.

Trên cơ thể anh tản ra mùi hoocmon nồng đậm, vấn vít quanh chóp mũi, môi, má cô, quyến rũ cô vặn hông liên tục, cố gắng tìm đến khoái cảm cực hạn nơi đầu sóng ngọn gió. Thân dưới cô vẫn phản ứng với động tác của anh, nhưng nửa người trên sớm đã hóa thành một hồ nước xuân, hoàn toàn vô lực.

Loại chuyện này rõ ràng tiêu tốn rất nhiều thể lực của phái nam, nhưng sao người đàn ông của cô thoạt nhìn lại không hề mệt mỏi chút nào?

"Anh trai… Em đã… Không chịu nổi nữa… A… Tha cho em đi…"

Cô nũng nịu van xin anh, hy vọng màn ân ái cuồng nhiệt này có thể chấm dứt. Lại quên rằng trong lúc giao hoan mà cầu xin đàn ông dừng lại, sẽ chỉ làm sự tình trở nên càng khó khăn hơn mà thôi.

Quả nhiên nghe cô van xin, anh chẳng những không ngừng lại, thậm chí còn thúc vào mạnh hơn, ngón chân Nhược Nhược đều cong lên, sau một tiếng rên la kiều mị, cô lại một lần nữa run rẩy đạt tới cao trào. Dương vật bị huyệt đạo chật hẹp ướt át kẹp chặt, đồng thời cũng lập tức bắn tinh.

Nơi riêng tư của Nhược Nhược vẫn là quá nhỏ, mỗi lần bao bọc lấy anh, cửa huyệt trắng nõn đều bị căng đến phát phình, càng khỏi nói còn có khe hở gì. Bụng dưới của cô đã bị bắn đầy tới mức hơi trương lên, âm đạo nho nhỏ cùng tử cung tràn ngập tinh dịch, nhưng lại bị gậy thịt to lớn ngăn kín bên trong, nửa giọt cũng không chảy ra được.

"A… Anh trai… Đã… Đầy… Rồi… Không chứa nổi nữa… Ư… A - đừng… Đừng bắn nữa… Trướng lắm… A…"

Cảm nhận được nam tính trong cơ thể lại nảy lên bắn tinh phát nữa, Nhược Nhược vô lực rên rỉ cầu xin. Hoa huyệt vốn đã đầy căng lại bị bắn thêm một lần, cô có cảm giác như mình sắp bị bắn chết.

"Đầy thật sao?" Bắn hết lần này, nam tính của anh nghẹt lại bên trong cô, từ tiểu huyệt căng trướng phát ra âm thanh ục ục. Quy đầu ngăn chặt trong âm đạo, dường như sợ tinh dịch sẽ chảy ra mất, "Xem ra là đầy rồi… Ư… lỗ nhỏ của Nhược Nhược quá ướt quá chặt… Anh trai ngâm ở bên trong rất thoải mái - "

"Anh trai… Anh trai… Ưm…" Nhược Nhược nhắm nghiền hai mắt, hàng lông mi dài cong như quạt khẽ rung rung, hai bàn tay nhỏ mò mẫm lung tung trên lưng anh, nũng nịu nói: "… Đủ rồi… Em muốn… Ngủ…"

Đúng là tiểu yêu tinh muốn lấy mạng người! Trịnh Sơ Trạch thầm mắng trong lòng, không rõ vì sao anh muốn cô thế nào cũng không đủ… Anh đã vần vò cô gần một buổi tối, nhưng gậy thịt phía dưới vẫn không chịu mềm xuống!

Anh cúi đầu, nhìn cô gái nhỏ trong lòng hiển nhiên đã buồn ngủ đến cực điểm, gối đầu lên khuỷu tay anh hô hấp đều đều, tựa như đã chìm vào mê man. Anh ngẩng đầu nhìn thoáng qua đồng hồ treo trên tường, cách giờ xuất phát chỉ còn ba tiếng. Liền thở dài, vẫn giữ nguyên tư thế cắm trong cơ thể cô, nghiêng người nằm xuống, ôm cô kéo chăn lên…

14. Chương 14: Nhét Chặt Không Cho Chảy Ra

"Bảo bối, bảo bối, dậy đi."

Trịnh Sơ Trạch toàn thân trần trụi vỗ vỗ hai má Nhược Nhược cũng trần trụi trong lòng anh, khẽ gọi cô. Nhưng đêm qua thật sự là tiêu hao quá nhiều thể lực, nên chốc lát cô chưa thể tỉnh lại, hai mắt vẫn nhắm có chút cáu kỉnh ậm ừ một tiếng, sau đó định trở mình ngủ tiếp.

Dương vật thô dài vẫn đút trong lỗ nhỏ, sao có thể cho phép cô tùy tiện xoay người như vậy. Cánh tay Trịnh Sơ Trạch giam chặt cô gái nhỏ trong ngực, vừa hôn lên tóc cô, vừa thấp giọng nói:

"Nếu không anh liền làm đến khi nào em dậy mới thôi."

Nhược Nhược đang mơ màng nghe thấy lời anh, sợ tới mức lập tức tỉnh dậy.

"Đừng… Đừng làm nữa…" Cô vặn vẹo làm nũng trong lòng anh, cũng không biết là đang từ chối hay dụ dỗ.

"Nhưng huyệt nhỏ của em nghe anh nói muốn làm, đã hưng phấn đến độ bắt đầu tự mút lấy anh rồi." Trịnh Sơ Trạch vừa nói, vừa chậm rãi đẩy hông. Dương vật to dài ở cửa tử cung một mạnh một nhẹ cứ thế mài, chạm vào dịch thể bên trong tạo thành những tiếng ục ục.

Chỉ nghe thấy âm thanh này Nhược Nhược cũng đã cảm thấy thích thú, càng khỏi nói trong tiểu huyệt mẫn cảm vẫn đang bị gậy thịt va chạm cọ xát, đôi bàn tay ấm áp còn xoa nắn vuốt ve vú cô. Hai nơi mẫn cảm mang đến kích thích khiến toàn thân Nhược Nhược trở nên mềm rũ, lại dễ dàng chìm vào khoái cảm giao hợp, miệng cũng bắt đầu thở gấp.

"A… Ư… Anh trai… A… A… Anh trai… Ưm… Mạnh… Mạnh chút nữa… A…"

"Lỗ nhỏ dâm đãng, fuck em cả đêm còn chưa đủ? Vẫn muốn mạnh thêm?"

Trịnh Sơ Trạch vốn đã cương cứng hồi lâu nghe thấy lời này nhất thời lửa dục lại bừng lên, hạ thân bắt đầu đẩy nhanh tốc độ. Nam tính to lớn theo dục vọng của anh từng đợt từng đợt mạnh mẽ thọc vào khe thịt chứa đầy nước và tinh dịch, rất nhiều dâm dịch rốt cục bị đẩy ra, từ nơi hai người giao hợp rơi tí tách, làm ướt một mảng nệm.

Toàn bộ căn phòng đều tràn ngập mùi vị nhục dục.

Hoa huyệt dâm đãng bị dương vật nhét đầy, thịt mềm ở cửa mình thỉnh thoảng lại lật vào lật ra theo động tác của anh. Trong lúc đó thân thể hai người cũng dần dần trở nên dớp dính. Nhược Nhược đã được dạy thành thói quen chịu cắm đút mãnh liệt, làm như vậy với cô mà nói có phần hơi nhẹ nhàng. Cô cảm thấy sâu trong âm đạo càng lúc càng ngứa, ngay cả hoa tâm đều mở ra khép lại khát khao sức mạnh nam tính.

Cô không nhịn được vặn vẹo nâng eo, nâng mông lên cố gắng hùa theo động tác của anh, mái tóc vì mê loạn lắc lư mà dính khắp mặt, miệng nhỏ hồng hào mềm mại hé ra rên rỉ.

"Ưm… A… A… Trướng quá… Tê quá… A…"

"Em còn xoay người? Còn uốn éo như vậy? Có phải chê anh thúc chưa đủ mạnh không?" Ngực anh kề sát lưng cô, cơ thể tạo thành hình vòng cung nhấp nhô phía sau cô, chậm rãi rút dương vật trong âm đạo ra, tiếp theo dồn sức cắm lại vào sâu bên trong.

"… A… Nhược Nhược thật chặt… Mẹ nó, fuck quá sướng… Lỗ nhỏ dâm đãng, có muốn được anh chọc nữa không?… Hử… Muốn thì xin anh!"

Nhược Nhược bị đâm đến đỏ bừng mặt, thở hổn hển, nhưng vẫn chưa đủ để đạt tới đỉnh cao nhất, chỉ có thể mở miệng cầu xin anh.

"Ô… Anh trai… Ngứa quá… Xin anh… Fuck em… Fuck mạnh hơn… Hơn nữa… Fuck nát lỗ nhỏ của em! - a!"

Dương vật trong hoa huyệt cắm thẳng một cái, sau đó kịch liệt rút ra đâm vào, Nhược Nhược nhất thời rên rỉ phóng đãng. Có lẽ cảm thấy nằm nghiêng làm không đã nghiền, Trịnh Sơ Trạch ôm chặt eo và mông cô xoay người ngồi dậy, lấy một cái gối kê dưới hông cô, ra sức đâm chọc.

"A… Ưm… Anh trai… Nhồi em… Nhồi nát lỗ nhỏ của em… Ư… A… A… Nhanh chút nữa… A…"

"Anh trai fuck em thích không?!" Anh vừa nhún trên người cô, vừa thở gấp hỏi.

"A… Thích… Ư… Gậy của anh trai lớn quá… Ưm a… Em… Không chịu nổi!…

Nhược Nhược sung sướng tới cực điểm phóng túng kêu lên, cùng với bộ dáng bị tình dục chi phối đến mất hồn càng kích thích Trịnh Sơ Trạch, thấy thời gian không còn nhiều, anh nắm chặt eo Nhược Nhược, đẩy nhanh tốc độ liên tiếp đâm thẳng về phía trước. Tiểu huyệt chật hẹp hút chặt gậy thịt cứng rắn, hoa tâm mềm mại mút mát quy đầu mẫn cảm ngay lối vào, khiến cả người anh đều bị cảm xúc tê dại xâm chiếm.

Nộn thịt nóng ướt không ngừng mấp máy đè ép dương vật to lớn. Chỉ chốc lát sau, từng đợt khoái cảm mãnh liệt theo xương sống đột nhiên đánh úp vào các dây thần kinh của Trịnh Sơ Trạch. Anh cũng không nhẫn nại nữa, trực tiếp phóng túng khoái cảm một mạch trút xuống, cong hông kêu lên, bắn một luồng tinh dịch nóng bỏng vào trong cơ thể cô.

"A!!!… Ư… A!… A…" Nhược Nhược lên đỉnh thét chói tai ôm chặt cơ thể cường tráng của anh, hai chân gắt gao kẹp lấy hông anh, âm hộ nâng cao lên, muốn làm cho gậy thịt vào càng sâu trong mật huyệt.

Lúc bắn tinh Trịnh Sơ Trạch thậm chí cảm giác được sâu trong hoa tâm có lực cản, xem ra lỗ nhỏ quả thật đã căng tràn.

Ngay khi Nhược Nhược đang hưởng thụ dư vị cao trào, nam tính trong cơ thể bỗng nhiên rút ra, cô vừa định tỏ vẻ bất mãn, lập tức cửa mình lại bị một vật thể to lớn mềm mại cắm vào, miệng nhỏ liền thở gấp. Vật đó bị đẩy từng chút một vào trong cơ thể cô, tiếp theo được ngay ngắn nhét vào âm đạo còn đang co rút.

"Ưa… A… Đây là cái gì… A…"

Cô gái nhỏ vừa bị cắm đút một phen vẫn còn yêu kiều thở gấp, hạ thân vì có dị vật bất thình lình xâm nhập lại bắt đầu không nhịn được run rẩy. Cô chỉ cảm thấy vật được nhét vào trong cơ thể mình khá to, nhưng dường như không quá dài. Vật kia được ngón tay Trịnh Sơ Trạch đưa vào sâu trong hoa huyệt, chen vào các vách thịt thật thoải mái. Cô hơi ngẩng đầu, muốn nhìn xem anh đút cái gì vào cơ thể mình, kết quả lại thấy anh nâng gậy nhắm ngay cửa mình cô, tựa hồ cứ trực tiếp cắm vào như vậy!

"Anh trai!… Anh… Anh định làm gì!" Cô hoảng hốt nhìn anh, bất giác vươn tay bưng kín nơi riêng tư. Trong cơ thể cô vừa mới bị anh đút một dị vật vào, chẳng lẽ anh lại muốn làm tiếp sao? Nếu như vậy cô sẽ chết mất!

Trịnh Sơ Trạch không trả lời thắc mắc của cô, bá đạo nhấc tay cô ra, dương vật nhắm ngay khe huyệt ướt sũng, thẳng lưng chậm rãi cắm vào. Sau cao trào vừa mới vách thịt vốn vô cùng mẫn cảm, phút chốc Nhược Nhược bị khoái cảm khác thường này kích thích đến nỗi ngón chân đều cong lên, nhíu chặt mày, dường như không thể chịu đựng được to lớn trong cơ thể.

Vật kia bị anh đẩy càng sâu thêm, mãi đến khi tới tận đỉnh hoa tâm không thể tiến thêm được nữa, cuối cùng anh mới dừng lại, từ từ rút ra.

"Ưm… Anh trai…"

"Đút tinh dịch của anh vào thật sâu, không cho phép chảy ra, tuần sau về anh kiểm tra." Anh cúi người xuống dịu dàng khẽ hôn lên mặt cô, hài lòng vỗ vỗ tiểu bánh bao, sau đó rời giường mặc quần áo đi ra cửa.

Nhược Nhược cả người bủn rủn nâng mình lên, nhìn xuống giữa hai chân, chỉ nhìn thấy một mẩu gậy có móc kéo gắn dây nhô ra từ khe nhỏ giữa hai chân, trừ cái đó ra hoàn toàn không có gì khác thường. Nhưng cô lại có thể cảm nhận rõ trong cơ thể bị nhét chặt một thứ thô to giống như dương vật, đêm qua cô bị anh bắn đầy một bụng tinh dịch, hiện tại lượng tinh dịch ấy đều bị ngăn trong tử cung, một giọt cũng không chảy ra được!…

15. Chương 15: Lên Đỉnh Trên Tàu Điện Ngầm

Mấy ngày nay, Nhược Nhược quả thực vừa thoải mái nhưng cũng vừa phiền não. Đầu tiên là lúc đi toilet, vì dương vật giả trong cơ thể do tác động của trọng lực nên thường xuyên trượt xuống cửa huyệt, từ đó ép lên ống dẫn nước tiểu, làm cô luôn phải tự mình dùng ngón tay đẩy nó vào lại sâu bên trong mới có thể đi tiểu được. Dù vậy, mỗi lần đi tiểu lại phát sinh một loại khoái cảm kỳ lạ khi âm đạo và niệu đạo(*) đồng thời cùng bị đè xuống khiến cô thoải mái khó cưỡng, cho nên mấy ngày nay từ trong phòng vệ sinh luôn truyền ra tiếng nước chảy cùng tiếng rên rỉ của cô gái nhỏ.

(*) Cách gọi khác của ống dẫn nước tiểu.

Tiếp đến là vấn đề ra khỏi nhà… Vì là ngày nghỉ, không tránh được sẽ có bạn thân rủ đi chơi. Ví như hôm nay, Tô Tiểu Vãn nhắn tin qua mạng muốn hẹn cô đi xem phim. Tô Tiểu Vãn coi như là chị họ của Nhược Nhược, lớn hơn Nhược Nhược hai tuổi, hai người quen biết trong một lần họp mặt gia đình khi ba mẹ nuôi của Nhược Nhược còn sống, vì tuổi tác tương đương, tính cách lại hợp nhau nên rốt cục trở thành đôi bạn thân thiết.

Nhược Nhược đối với chuyện này cảm thấy có chút khó xử, dương vật giả trong cơ thể bất cứ lúc nào và ở bất cứ đâu đều có thể mang đến cho cô khoái cảm, thật sự cô không biết phải ra ngoài như thế nào. Nhưng ở nhà một mình buồn chán đã mấy ngày, quả thực cô rất muốn cùng Tiểu Vãn đi xem phim… Phân vân nửa ngày, mong muốn được đi chơi thư giãn đã chiến thắng hết thảy. Nhược Nhược đặt một miếng mút lên đáy quần lót, lại mặc vào một chiếc váy dài kín đáo rồi đi ra ngoài.

Dọc đường từ nhà đến bến tàu điện ngầm, cô mới nhận thấy mang theo dương vật giả ra ngoài không hề dễ dàng như đã nghĩ. Vách thịt trong âm đạo theo động tác đi lại của cô không ngừng ma sát thít chặt dương vật, chỉ chốc lát sau sâu trong hoa huyệt bắt đầu ngứa ngáy khó chịu, nộn huyệt vốn luôn ở trạng thái trơn ướt nay lại càng như được bôi trơn thêm. Chỉ cần một phút lơ là, dương vật giả trong cơ thể sẽ lập tức trượt xuống cửa âm đạo. Lúc đó Nhược Nhược phải dùng sức co lại cửa huyệt, mới có thể đẩy nó vào lại trong cơ thể.

Cứ đi như vậy, tiểu huyệt nhanh chóng đạt được khoái cảm. Nhược Nhược sắc mặt ửng hồng nắm chặt lấy quai túi xách, cắn môi không cho mình phát ra âm thanh. Dưới thân cố gắng kẹp chặt sợ dương vật giả rơi ra ngoài.

Đè nén gần nửa tiếng, vất vả mãi mới lên được tàu điện ngầm, Nhược Nhược thở phào nhẹ nhõm. Trạm kế

tiếp là gần trung tâm thương mại, người lên tàu từ trạm này cực kỳ đông, khoang tàu vốn đang thoáng đãng chốc lát chen chúc đầy người. Nhược Nhược vóc dáng nhỏ nhắn lập tức bị đẩy vào góc trong cùng, cũng may là chỗ này có thanh chắn ngang, cô có thể vịn vào đó.

Tàu lại bắt đầu chuyển bánh, trong hoa huyệt Nhược Nhược mang theo dương vật giả nên cả người mềm nhũn, lúc này bị chen chúc trong đám người, cơ thể mẫn cảm thỉnh thoảng lại bị người khác đụng vào, mông nhỏ cong vểnh lên tức thì bị người ta đè mạnh, rốt cục làm cô không chịu được khẽ thở gấp. Dưới tình huống này, Nhược Nhược đành rời sự chú ý tới khoái cảm truyền đến từ lỗ nhỏ, nơi nữ tính bắt đầu không kiềm chế được ra sức co rút, từng chút một chèn ép dương vật giả, từ tiểu huyệt chảy ra một lượng lớn dâm dịch, thấm ướt miếng mút trên đáy quần lót.

Mỗi lần cửa huyệt co rút, dương vật theo âm đạo trơn trượt vào sâu hơn, mỗi lần cửa huyệt buông lỏng, dương vật lại theo trọng lực dần dần rơi xuống. Hai tay Nhược Nhược nắm chặt lan can, cắn môi, lén lút cố gắng làm cho tiểu huyệt hé ra hợp lại, nhận được càng nhiều khoái cảm mãnh liệt.

Cảm giác này quả thực giống như bị ai đó fuck trên tàu điện ngầm!

Ở trong đám người vụng trộm làm chuyện như vậy so với bình thường làm tình trong nhà còn kích thích hơn, tuy muốn kìm nén không phát ra âm thanh nhưng thật sự là rất khó khăn, nhưng cô vẫn cảm thấy vô cùng sung sướng. Các vách thịt bên trong không ngừng bị cọ xát, khoái cảm càng ngày càng dâng cao,

thậm chí cô bắt đầu không thể khống chế nhẹ nhàng đung đưa mông để tăng thêm ma sát. Miệng nhỏ cũng không nhịn được khẽ rên rỉ, cũng may tạp âm và tiếng tivi trên tàu đã át đi âm thanh của cô.

Mặc dù có đám người đụng vào mình, nhưng toàn thân Nhược Nhược vẫn khao khát được vuốt ve, lúc này cô rất muốn có một người ôm chặt cô từ sau lưng, vừa bóp vú cô vừa điên cuồng thọc cô. Nghĩ vậy, Nhược Nhược đột nhiên nhớ ra trong cơ thể còn chứa một bụng tinh dịch anh lưu lại, âm đạo không khỏi run lên, tiếp theo liền run rẩy đạt tới cao trào. Nhược Nhược hoảng sợ vội vàng đưa tay bưng kín miệng, miễn cưỡng giấu tiếng rên rỉ khi lên đỉnh trong lòng bàn tay.

16. Chương 16: Anh Đã Cương Đến Phát Đau

Từ bến tàu điện ngầm đi ra, Nhược Nhược đã cực kỳ mệt mỏi, dù sao đứng chen chúc trong đám đông, bị dương vật giả trong cơ thể ma sát đến cao trào, lại phải kiềm chế không biểu hiện ra ngoài, thật sự là điều rất khó khăn. Cô vừa đến nơi, chỉ kịp ổn định lại hơi thở, sắc dục ửng hồng trên mặt còn chưa rút hết, chợt nghe thấy giọng nói lanh lảnh quen thuộc cách đó không xa.

"Nhược Nhược? Nhược Nhược!!! - bên này! Chị ở đây!!!"

Cô nhìn lên, liền thấy một cô gái trẻ xinh đẹp đứng ở phía trước, gương mặt tươi cười sáng bừng đang ngoắc ngoắc cô.

"Tiểu Vãn! Đã lâu không gặp!" Nghĩ lại bản thân vừa làm một chuyện đáng xấu hổ, hiện giờ gặp người chị em tốt của mình, trong lòng Nhược Nhược không khỏi có chút chột dạ, khuôn mặt cố hết sức nặn ra một nụ cười mỉm, giơ tay lên vẫy vẫy, "Xin lỗi… Em tới trễ, sáng nay…"

"Được rồi không cần giải thích! Em cũng biết em đã đến muộn! Chúng mình phải nhanh lên, bằng không sắp đến giờ chiếu phim rồi!"

"Hả? - trời ơi!"

Đợi đến khi hai cô gái nắm tay nhau vội vàng chạy đến rạp chiếu phim, quả nhiên bộ phim đã bắt đầu được vài phút. Hai người cầm cuống vé, cẩn thận dò tìm chỗ ngồi của mình trong bóng tối.

"Haizz, hẳn nên đến sớm một chút, không có cả thời gian mua bỏng nữa…" Sau khi ngồi vào chỗ, Tiểu Vãn bèn thở hổn hển, nhỏ giọng nói thầm hai câu, cùng chị em tốt đã lâu không gặp, Tiểu Vãn cũng muốn tranh thủ trò chuyện tâm sự với Nhược Nhược, đáng tiếc âm thanh của bộ phim thật sự quá lớn, lại sợ quấy rầy đến mọi người, cho nên đành tạm thời từ bỏ. Vì thế cô chỉ có thể quay lại mỉm cười với Nhược Nhược, sau đó nhanh chóng vùi đầu chuyên tâm xem phim.

Hôm nay hai người tới xem bộ phim "Vành đai Thái Bình Dương"(*), ánh sáng trong rạp chiếu phim vô cùng mờ mịt, âm thanh cực lớn, theo hình ảnh giao chiến quyết liệt giữa người máy và quái thú trên màn hình lớn, Nhược Nhược cảm thấy cơ thể mình cũng bị chấn động rung lên.

(*) Tên gốc: Pacific Rim

Thế này cũng thật quá là kì diệu, rốt cuộc thân thể cô đã mẫn cảm dâm loạn đến mức độ nào rồi. Có lẽ là do bầu không khí mờ ảo đặc trưng của rạp chiếu phim, hoặc cũng có thể là vì có một vật lớn vẫn đang cắm bên trong cô. Tâm trí Nhược Nhược cứ mơ mơ hồ hồ, không có cách nào tập trung vào xem phim. Hạ thân từng đợt co rút, loại khoái cảm quen thuộc dần dần truyền đến từ tiểu huyệt. Đợt cao trào trên tàu điện ngầm đã giúp cơ thể được nếm trải vị ngọt, lỗ nhỏ dường như không còn chịu sự khống chế của cô, bất giác bắt đầu mấp máy co rút!

Hai tay Nhược Nhược tự động cầm lấy váy, mông nhỏ đang ngồi trên ghế không kìm được nhẹ nhàng cọ xát. Cô vụng trộm nghiêng mắt liếc liếc hai bên, những khán giả ngồi bên cạnh cô đều bị cuộc tranh đấu ngoạn mục trên màn hình lớn thu hút sự chú ý, trong bóng tối không ai để ý tới động tác nhỏ của cô. Vậy nên cô lập tức thả lỏng tâm trí, ma sát với mức độ mạnh hơn. Hai chân ép chặt hoa huyệt sớm đã ướt đẫm như

suối mài miết trên mặt ghế, sự sung sướng khiến cô không khống chế được rên rỉ ra tiếng. Cũng may âm thanh trong rạp chiếu phim vô cùng lớn, tiếng rên rất nhỏ như mèo con không bị ai nghe thấy.

Làm loại chuyện này ở rạp chiếu phim tối đen với âm thanh cực lớn, so với trên tàu điện ngầm còn kích thích hơn nhiều. Nhược Nhược phát hiện bản thân mình có chút trầm mê vào việc tìm kiếm khoái cảm ở những nơi công cộng. Ngay khi làn sóng cao trào sắp ập tới, di động trong túi xách bỗng rung lên. Nhược Nhược hoảng sợ, nhanh chóng lấy di động ra nhìn màn hình, hiển nhiên là Trịnh Sơ Trạch gọi tới.

"Tiểu Vãn! Em ra ngoài một chút, nghe điện thoại!" Nhược Nhược vội vàng nhỏ giọng nói với Tiểu Vãn, sau đó liền đứng dậy khom

người chạy ra ngoài.

"Anh à?!" Cô kích động nghe điện thoại, vừa mừng vừa sợ. Mấy ngày nay Sơ Trạch dường như đều bề bộn nhiều việc, chỉ đến tối mới có thời gian gọi cho cô, không nghĩ rằng ban ngày lại có thể nhận được điện thoại của anh, Nhược Nhược đương nhiên rất vui vẻ.

"Nhược Nhược có nhớ anh không?"

Nghe thấy giọng nói trầm ấm đầy gợi cảm của người yêu truyền đến từ đầu dây bên kia, Nhược Nhược run rẩy cả người, phía dưới cũng không khỏi co lại, "Đương nhiên là có nhớ… Rất nhớ anh."

"Tiểu dâm đãng của anh có phải đang động dục không, sao giọng nói lại ghẹo người như vậy."

Nhược Nhược thật sự không nghĩ rằng giọng điệu của mình lại làm bại lộ trạng thái bản thân lúc này, nhất thời nói không nên lời.

"Nhược Nhược hiện giờ ở đâu?"

"Ơ?… Ở rạp chiếu phim… Cùng với Tiểu Vãn! Hả? Anh nói gì cơ?"

Nhược Nhược sững sờ cầm điện thoại đã ngắt tín hiệu đứng ngẩn người, Sơ Trạch bảo cô chờ ở đây, vậy là có ý gì? Chẳng lẽ anh muốn đến tìm cô sao? Khoảng độ 10 phút, một vòng tay quen thuộc ôm lấy cô từ phía sau, cô mới tin chuyện này là thật.

"Anh trai? Anh… Sao anh lại ở đây?? Không phải anh nói đi một tuần mới về ư?"

Người đàn ông trước mắt khẽ cười đáp: "Thế nào, anh trở về sớm khiến Nhược Nhược không vui sao?"

"Vui chứ! Không thể không vui được!!… Ô ô ô!"

"Nhớ anh trai không?"

"Nhớ!"

"Vậy… Lỗ nhỏ dâm đãng của Nhược Nhược có nhớ gậy lớn của anh trai không?"

Giọng nói mang theo ý cười của Trịnh Sơ Trạch càng trầm thấp.

"Dương vật của anh trai đã nhớ em đến cương cứng phát đau rồi…"

17. Chương 17: Ân Ái Trong Toilet (1)

Cô gái nhỏ vốn đang chìm đắm trong xuân tình nghe thấy lời dâm ngữ nhuốm đầy dục tình, tức khắc cơ thể liền mềm nhũn thành một hồ nước xuân. Tiểu huyệt đã vài ngày chưa được điên cuồng cắm đút dường như cảm nhận được kích tình mãnh liệt, từng đợt từng đợt co rút dâng lên. Mấy ngày rồi cô không được nhìn thấy anh, cũng là từng ấy ngày không được anh ôm ấp, hiện tại bị anh ôm vào trong ngực ái muội như vậy, tâm trí cô đều tràn ngập ham muốn được anh nhanh chóng xuyên qua!

Trong mơ hồ Nhược Nhược chỉ cảm thấy cơ thể mình bị anh mạnh mẽ ôm lấy, lảo đảo đi về phía trước, sau đó theo anh tiến vào một không gian chật hẹp.

Rầm một tiếng theo cánh cửa đóng lại, nụ hôn nóng bỏng mạnh bạo của anh lập tức ép xuống môi cô, rồi hướng về phía cần cổ trơn nhẵn.

"… A a… Anh trai?… Ưm a…"

Tay Nhược Nhược vịn lên bả vai rộng của anh, lời muốn nói ra lại chỉ thành âm thanh rên rỉ. Dây váy đã trôi xuống phân nửa, lộ ra bờ vai nhỏ trắng mịn thơm mát cùng một nửa bộ ngực sữa, thân hình xinhxắn khó nhịn cọ xát bộ Tây trang của người đàn ông, làm cho quần áo mình nhăn nhúm thành một đống, còn trang phục của anh vẫn thẳng thớm chỉnh tề như cũ.

"Anh trai… Ư a… Đây… Đây là buồng vệ sinh… Sẽ có người… Đừng… Ưm a!…"

"Còn kêu đừng?" Trịnh Sơ Trạch mỉm cười, đưa tay vén váy cô lên, ngón tay thô ráp kéo đũng quần lót sang bên rồi lập tức cắm thẳng vào nộn thịt anh ngày đêm mong nhớ, vẽ loạn bên trong. "Nhược Nhược, có biết điệu bộ hiện giờ của em dâm đãng thế nào không? Nếu không phải đã trông thấy bộ dáng em đứng trước cửa rạp chiếu phim lúc trước, có lẽ anh sẽ nghi ngờ liệu có phải ai đó đã cho em dùng thuốc kích thích không?"

"A!… A!!!… Anh trai…!… A…" Hoa huyệt sớm đã ngứa ngáy khó nhịn lại bị ngón tay thô ráp linh hoạt kích thích làm cả người cô run rẩy bừng lên ham muốn, tiếp theo một dòng dịch nóng hổi chảy ra từ trong âm đạo. Trịnh Sơ Trạch rút tay ra, cầm lấy sợi dây mảnh bên ngoài cửa huyệt bảo bối của anh, kéo một cái, đem dương vật giả đã đút trong cơ thể cô mấy ngày nay rút ra.

"A!… Anh trai… Ưm a…"

Dương vật trượt ra khỏi âm đạo mang đến khoái cảm khiến Nhược Nhược run rẩy không ngừng, vật to lớn chắn trong hoa tâm vừa rời khỏi, một luồng chất lỏng sền sệt lập tức chảy ra. Nhược Nhược vội vàng muốn kẹp chặt hai chân, nhưng đùi lại bị Trịnh Sơ Trạch tách ra không thể khép lại. Nhược Nhược vừa thoải mái vừa xấu hổ, tinh dịch lúc trước anh bắn trong cơ thể cô rất nhiều, hơn nữa bản thân cô cũng chảy nước dầm dề, bây giờ những chất lỏng đó cùng nhau chảy ra, quả thực giống như là cô đã động dục đến không thể khống chế được.

"A… A a… Ư… Ư hừ…" Dương vật giả vẫn cắm trong tiểu huyệt bị lấy đi, cảm giác trống rỗng mất mát liền ập tới. Nhược Nhược ôm chặt lấy người đàn ông của cô, miệng hồng rên rỉ không ngớt.

"Nước trong lỗ nhỏ của Nhược Nhược thật nóng, cũng là độ ấm trong tử cung Nhược Nhược." Trịnh Sơ Trạch một tay ôm eo cô, tay còn lại vuốt ve xoa nắn giữa hai chân cô, ghé môi gần bên tai cô, hơi thở khiêu khích những dây thần kinh sớm đã đứt rời của cô, "Lỗ nhỏ của Nhược Nhược chảy thật nhiều nước miếng, có phải thèm được fuck không? Hử?"

"Thèm… Rất thèm… Em muốn…"

"Muốn gì?"

"Muốn được anh trai fuck… Được gậy lớn của anh trai đâm mạnh… Ưm a… Được anh trai ra sức làm, chọc nát lỗ nhỏ của Nhược Nhược… Ư a!!!… A a!"

Nhược Nhược vẫn chìm trong đê mê thổ lộ dục vọng của mình, thậm chí không nghe thấy tiếng anh tháo thắt lưng, đến khi gậy thịt to lớn nóng rực không chút lưu tình đâm thẳng vào nơi sâu nhất trong hoa huyệt, tinh thần cô mới khôi phục lại, miệng kêu lên phóng đãng.

"Không phải ban nãy em còn lo sợ bên ngoài có người ư? Giờ lại kêu to thế?… A… Nhược Nhược… Sao em lại chặt như vậy… Dương vật giả kia cắm bên trong vài ngày cũng không làm em rộng ra được! Tiểu dâm đãng này! A…"

"Ư a… Anh trai… Anh fuck Nhược Nhược nhanh hơn đi… Nhược Nhược… Nhược Nhược không chịu nổi nữa…"

Dương vật của anh trai so ra còn to hơn thứ đồ giả kia, mang theo nhiệt độ cao tiến vào làm cho Nhược Nhược sảng khoái đến mất lý trí. Dịch thể tràn ra từ vách thịt ép chặt lấy nam tính tráng kiện nóng bỏng,

cảm giác thân quen này rốt cục cũng trở lại, cô đã đợi không kịp muốn anh nhanh chóng đẩy mạnh tốc độ, vì thế liền mở miệng năn nỉ cầu xin.

"Bảo bối dâm đãng của anh, anh sẽ đút em ăn no." Trịnh Sơ Trạch nâng mặt cô lên, sao anh có thể nhẫn tâm để cho cô gái nhỏ của mình phải chịu dày vò. Cuối cùng chỉ hôn nhẹ môi cô, còn hạ thân bắt đầu ra vào điên cuồng như mưa rền gió giật.

18. Chương 18: Ân Ái Trong Toilet (2)

Nửa người dưới của người đàn ông cường tráng đập mạnh vào mông nhỏ mềm mại cùng nộn thịt đẫm nước của cô gái, mỗi lần anh đút vào đều sâu hơn một chút, dường như là muốn đâm xuyên qua cô.

"A!... A!... A a!... Ư a!..." Anh trai cô khi làm tình chưa bao giờ biết dịu dàng, Nhược Nhược bị cắm đút đến không thể đứng vững, nhưng cô lại rất thích anh làm cô thô bạo như thế, không, không phải thích, mà là yêu muốn chết luôn!

Anh dốc sức đâm cô, nhiều lần đút rất sâu giống như muốn đưa cả âm nang vào trong hoa huyệt, anh đối với dục vọng của cô từ đầu đến cuối đều nóng bỏng như vậy, cũng giống như tình yêu mà anh dành cho cô.

Cảm giác được người yêu mạnh mẽ chiếm lấy, thật sự là điều hạnh phúc nhất thế giới này...

"A... A... Anh trai... Em yêu anh... Ư a... Anh trai... Em rất yêu anh..." Tay cô chống lên lớp gạch men sứ của chiếc bồn cầu sau lưng, quần áo trên người đã bị cởi xuống vò thành đống để ở một bên. Nửa người trên anh vẫn mặc Tây trang, còn cô cả người trần trụi, da thịt mềm mịn trắng hồng đầy dụ hoặc, cặp vú đẫy đà bị nhào nặn trong tay anh, nắn bóp thành đủ loại hình dạng. Mái tóc cô theo sự ra vào của anh mà phiêu đãng lay động, mỗi lần bị gậy lớn đâm sâu vào bên trong, cơ thể lại lập tức run rẩy. Ánh mắt cô đã bị khoái cảm mãnh liệt đánh úp đến tan rã, miệng vẫn còn rên rỉ đứt quãng.

"Anh trai... Ô ô... Em rất yêu anh... Rất yêu anh... Nhược Nhược... Yêu anh trai nhất... A!... A a..."

Trịnh Sơ Trạch ôm bé con vào lòng, nghe lời tỏ tình nức nở đáng yêu từ cô, miệng vốn yên lặng dần dần chuyển thành thở dốc. Anh ôm chặt cô, dịu dàng tựa môi bên tai cô, không ngại phiền toái khẽ cắn và liếm láp khắp nơi, động tác của nửa người dưới lại càng hung mãnh, vừa nhanh vừa mạnh tạo nên âm thanh bạch bạch vang vọng trong nhà vệ sinh, theo đó là tiếng thở gấp của người đàn ông cùng tiếng rên rỉ của cô gái, dâm đãng đến cực hạn.

Chết tiệt... Lần này không ngờ là anh lại không nhịn được, vì thế liền tìm mọi cách hoàn thành công việc trước thời hạn để nhanh chóng quay về. Về nhà không thấy cô đâu, anh thậm chí không đợi được đến lúc đưa cô về nhà, mà lập tức ôm cô đến đây gấp rút muốn vào trong cô.

Tiểu nha đầu này đã yểm bùa anh ư? Vì sao anh một ngày không dày vò cô là một ngày ngủ không yên!

Đã mấy ngày không làm, hoan ái kịch liệt như vậy Nhược Nhược hoàn toàn không chịu nổi cao trào liên tiếp. Hoa huyệt run rẩy, co rút lại, tuôn ra từng đợt từng đợt dâm dịch, làm ướt nhẹp toàn bộ phần đùi gần háng. Mà người đàn ông phía sau cũng không có ý định buông tha cô, động tác dưới thân không ngừng lấy một giây, ngay cả lúc cô lên đỉnh anh vẫn tiếp tục ra vào. Nhược Nhược không thể khống chế thét lên chói tai nhưng bị bàn tay anh bịt lại, sau đó anh đút hai ngón tay vào miệng cô. Cô không kìm được liền ngậm lấy, đầu lưỡi uyển chuyển mút mát, tưởng tượng đây là dương vật của anh, vùng kín như tăng thêm vài phần cảm giác.

Cô thật đúng là háo sắc mà, không chỉ miệng nhỏ phía dưới muốn bao trọn nam tính của anh, vì sao ngay cả miệng hồng phía trên cũng muốn ngậm lấy nó?

Hạ thể Trịnh Sơ Trạch được tiểu huyệt mềm ướt chật hẹp ôm vừa vặn, ngón tay lại hưởng thụ trong khoang miệng ấm áp, hai sự sung sướng cùng lúc ập tới, làm anh không khỏi đau đớn gầm lên, bắn ra. Khoái cảm

xuất tinh mãnh liệt dường như khiến anh điên cuồng, anh ôm chặt cô, chôn mặt vào cổ cô mới miễn cưỡng không phát ra nhiều âm thanh.

"A a… Anh trai… Bắn đi… Anh trai bắn cho em…" Nhược Nhược hai mắt mê mang, mơ hồ nài nỉ.

Trịnh Sơ Trạch hơi nghiêng đầu, khẽ hôn lên cằm cô, "Thích không? Thích anh trai bắn cho em không?"

"Thích… Thích tinh dịch của anh trai nhất… Đã lâu anh trai chưa bắn cho Nhược Nhược…"

"Vẫn muốn ư? Bảo bối dâm đãng của anh?" Anh vừa dịu dàng ngửi mùi hương trên tóc cô, vừa dùng dương vật hẵng còn cương cứng nhẹ nhàng cọ xát nơi nữ tính của cô, khiến cô lại rên rỉ một hồi, "Anh trai fuck còn chưa đã, làm thế nào bây giờ?"

"Ưm a… Nhược Nhược còn thèm… Lỗ nhỏ của Nhược Nhược cũng chưa bị đâm đủ… Ư a…"

Âm thanh dâm đãng trong nhà vệ sinh vừa chấm dứt không bao lâu, giờ lại bắt đầu vang lên to hơn. Nghe tiếng va chạm cùng tiếng rên rỉ của cô gái có thể dễ dàng cảm nhận được trận tình ái này kịch liệt cỡ nào. Mặc dù bên ngoài đã có bảo vệ ngăn không cho người khác bước vào, nhưng ai đi ngang qua cửa vẫn có thể nghe thấy động tĩnh bên trong. Âm thanh dâm loạn kia khiến cho những cô gái nghe thấy nó đều không nhịn được mà ướt quần lót.

19. Chương 19: Làm Còn Chưa Đủ

Trịnh Sơ Trạch nguyên bản dự định là sau khi đi công tác về nhất định phải sủng ái Nhược Nhược ít nhất ba ngày ba đêm, không ngờ lần này hắn xem nhẹ một chuyện trọng yếu.

Không biết có phải hay không lực của hắn quá lớn, Nhược Nhược tại phòng vệ sinh trong rạp chiếu phim làm được hai lần thì chân nhuyễn đến mức không đứng dậy nổi, vì thế hắn chỉ có thể mang nàng trở về nhà. Trước khi về Nhược Nhược đương nhiên không quên gọi cho biểu tỷ của nàng, tùy tiện viện lý do thân thể không thoải mái báo cho tỷ tỷ biết nàng muốn đi về sớm.

Đi một lúc về đến nhà, hắn ôm tiểu cô nương mềm mềm thơm tho bước nhanh đi vào phòng ngủ, chỉ hai ba động tác bỏ đi quần áo của nàng, chuẩn bị tiếp tục làm việc trước đó hắn làm, lại phát hiện giữa hai chân nàng khe thịt thấm ra chất lỏng màu đỏ đặc dính.

Lúc đầu hắn hoảng sợ, tưởng chính mình thô bạo đã lộng thương nàng, thẳng đến khi nhìn Nhược Nhược đỏ mặt đẩy hắn một lúc lâu, hắn mới nhớ đến.

Hắn như thế nào lại quên việc này, thật đáng chết, hôm nay hẳn là kỳ sinh lý của Nhược Nhược đến.

"Ai…" Trịnh Sơ Trạch ngồi bên giường thở dài, ngẩng đầu lên sờ sờ tóc Nhược Nhược, thấp giọng nói, Nhược Nhược có đói bụng không."

"Có một chút… Ai ca ca! Đừng đi!" Nhược Nhược vội vàng bắt được cánh tay hắn, nhẹ giọng nói: "Em đi làm đồ ăn nhé, ca ca vừa mới đi công tác trở về nhất định rất mệt mỏi, hẳn là nghỉ ngơi nhiều một chút".

Nam nhân cười cười, ánh mắt trở nên ôn nhu: "Nhược Nhược cũng nghỉ ngơi cho tốt nhé, đừng lo lắng, anh định đi mua về, hôm nay chúng ta ăn pizza được không?"

"Được". Nhược Nhược dịu dạng gật đầu, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn cười đến thuần khiết, đáng yêu giống như thiên sứ.

Tiểu gia hỏa Nhược Nhược này, cũng là tiểu thiên sứ của hắn, lại là tiểu ác ma câu dẫn hắn.

Thật đáng mừng là trước thời gian nàng hành kinh hắn đã làm cùng nàng đến hai lần, nếu không hắn thật sự là không biết đêm nay như thế nào đi vào được giấc ngủ.

Sau khi ăn qua bữa tối, hai người giống người bình thường, cùng nhau xem ti vi một lát, lại hàn huyên một chút về chuyện mấy ngày nay xảy ra, sau đó Trịnh Sơ Trạch liền đến thư phòng làm nốt một số chuyện công vụ chưa xong.

Đợi đến khi làm xong hết thảy trở lại phòng ngủ, thời gian đã đến đêm khuya, thân hình nho nhỏ của Nhược Nhược bọc trong chăn nằm ở trên giường, nhìn qua nàng đã ngủ rồi, hai chân nhỏ trắng nõn theo chăn rơi xuống lộ ra. Trịnh Sơ Trạch nhìn bộ dáng đáng yêu của nàng, khóe miệng không tự chụ được giương lên, bất đắc dĩ lắc đầu, tiến lên kéo góc chăn, muốn giúp nàng che chân, nhưng trong lúc không chú ý lại bị một đôi chân nhỏ trực tiếp đạp lên mặt.

"Ha ha ha… bắt được ca ca rồi". Tiếng cười khanh khách của tiểu cô nương theo ổ chăn truyền đến, Nhược Nhược thoáng kéo chăn xuống, lộ ra một cái đầu nho nhỏ tóc hỗn độn, một đôi chân nhỏ không kiêng nể gì cứ như vậy xoa đến xoa đi trên mặt nam nhân. Hai chân thiếu nữ trắng nõn khêu lên dục vọng của nam nhân một cách dễ dàng. Trịnh Sơ Trạch cảm thấy bụng dưới có phần nóng lên, trên mặt thần sắc không thể nào dễ coi.

"Ca ca… Anh như thế nào không nói lời nào? Tức giận à?" Nhược Nhược thấy vẻ mặt hắn xanh mét, không khỏi có chút chột dạ, đem chân thu trở về, lại không ngờ hai chân bị bàn tay to mạnh của hắn bắt lấy không thể động đậy.

"Nha! Ca ca anh làm cái gì! Em sai rồi! Em sai rồi! Hahaha… Em sai rồi! Đừng cào!"

Bàn tay của Trịnh Sơ Trạch nắm chân nhỏ của nàng, ngón trỏ nhẹ gãi hai gan bàn chân, cào đến nàng đều ứa nước mắt ra, hoa chân múa tay cười, tiếng thét chói tai liên tục xin khoan dung.

"Vật nhỏ, ỷ vào anh không có cách nào khác trừng trị em liền xằng bậy có phải không? Hả?"

"A… Em không có! Ca ca! Em thật sự sai lầm rồi!"

Rốt cục, Trịnh Sơ Trạch ngừng động tác, ngay lúc Nhược Nhược nhẹ nhàng thở ra, chuẩn bị thu chân lại, lại bỗng nhiên cảm giác ngón chân bị một vật gì đó ẩm ướt nóng nóng bao vây, một vật thể mềm mại đang khiêu khích nàng.

"Ca ca… A!…" Nhược Nhược tại trong miệng tràn ra rên rỉ, đồng thời cũng sợ ngây người, ca ca của nàng thế nhưng đem ngón chân nàng ngậm trong miệng, hơn nữa lại còn mút mát. Cảm giác tê dại nháy mắt theo mũi chân lên đỉnh đầu, làm cho nàng kìm lòng không đậu, vặn vẹo muốn đứng dậy.

"Ha a… Chán ghét ca ca quá…" Nàng nhẹ thở gấp, "Như vậy… như vậy Nhược Nhược lại muốn a…".

Nam nhân lời lẽ triền miên mà lại ônnhu, nụ hôn nóng ẩm ướt theo mũi chân, lên gan bàn chân, lan lên mắt cá cahan,lại lặng lẽ trèo lên cẳng chân cùng đùi trong, tiểu cô nương mẫn cảm thân thể bịkhiêu kích đến run nhè nhẹ. Nàng cảm thấy thật khó nhẫn nại, thật khô nóng. Caca của nàng rất xấu rồi, biết rõ hiện tại căn bản là không thể, vì sao còn muốn như vậy khiêu khích nàng!

20. Chương 20: Sau Cấm Dục Điên Cuồng Làm

Gần đây mọi công việc của công ty vẫn từng bước tiến hành, chỉ là trong công ty các nhân viên đều phát hiện gần đây thời gian Trịnh tổng cau mày trầm tư ngày càng nhiều, khiến cho mọi người hoài nghi công ty có phải hay không có cái tình trạng gì không tốt lắm. Nhưng mà bọn họ như thế nào cũng không nghĩ đến, nam nhân tây trang thẳng thớm, khuôn mặt nghiêm túc này lại ngồi trong văn phòng rộng như vậy, bấm đầu ngón tay tính xem muội muội nhà mình thời gian hành kinh còn có mấy ngày.

Bởi vì lần trước đi công tác, lần này thời gian hành kinh của Nhược Nhược khiến cho Trịnh Sơ Trạch thấy thật gian nan. Anh hiện tại trong đầu đã suy nghĩ mấy trăm lần đợi mấy ngày này đi qua, muốn làm cô điên cuồng như thế nào để bù lại mấy ngày cấm dục dày vò này, đợi đến lúc công việc cuối cùng trên tay

xử lý xong, anh liền đem công tác còn lại cho trợ lý giải quyết hậu quả, chính mình khẩn cấp đuổi xe chạy về nhà.

"Anh trai! Đã về rồi?"

Anh đứng ở cửa, vừa mới định lấy chìa khóa, cửa lại bỗng nhiên mở ra, một khuôn mặt nhỏ nhắn mang theo nụ cười ngọt ngào hiện ra.

Trịnh Sơ Trạch sửng sốt một chút, liền cười kéo cửa ra, đem cô bé phía sau cửa ôm vào lòng.

"Em có lỗ tai của con chó con à? Vừa đem cái chìa khóa lấy ra đã nghe thấy?"

Nhược Nhược nghe thấy anh trai gọi mình là con cún con cũng hoàn toàn không tức giận, ngược lại lặng lẽ cười hai tiếng: "Đúng rồi, chú chó con luôn tại cửa chờ chủ nhân về nhà!".

Nghe tiểu cô nương mái tóc mùi thơm ngát, nam căn lâu chưa phát tiết nhất thời sưng đứng lên, Trịnh Sơ Trạch âu yếm ôm thiên hạ vào lòng, hô hấp dần dần nặng nề, nóng lên: "Canh giữ ở cửa? Chờ anh trở lại làm cái gì?"

Anh một bên thì thào nhớ kỹ, bàn tay to một bên duỗi đến hai chân của tiểu cô nương, tiếp đó trên mặt biểu tình trở nên kinh hỉ, bởi vị phía trong quần lót mỏng manh mềm mềm, vật kê ở phía trong thật dày không thấy.

Nhược Nhược còn đang ở trong lòng anh trai đỏ mặt nghĩ nên như thế nào trả lời, giây tiếp theo liền bỗng nhiên bị chặn ngang ôm lấy. Trịnh Sơ Trạch ôm nàng thẳng tắp hướng phòng ngủ mà đi, cửa phòng trộm phía sau phanh một tiếng đóng lại.

Loại chuyện này đã muốn thành thói quen, Nhược Nhược cũng không có nhăn nhó, rất tự nhiên mà nâng tay vòng ở bả vai nam nhân, chỉ là trong miệng còn thăm dò nói: "Anh trai… Cơm còn để ở trên bàn…"

Thật là cô nương ngốc! Lúc này trong đầu anh đâu còn nghĩ được đến chuyện khác? Trịnh Sơ Trạch đi vào trong phòng ngủ đem tiểu cô nương đặt ở trên giường, sau đó khẩn cấp đem thân thể đè ép lên, thân hình nặng của anh đem thân thể xinh xắn của cô gái áp vào trong nệm mềm mềm: "Không vội, ăn em trước."

Nụ hôn nóng bỏng dừng ở đôi môi phấn nộn cùng cần cổ của thiếu nữ, nam nhân một bàn tay chống đỡ thân thể của chính mình, tay kia duỗi đến phía dưới, một phen kéo tiết khố bằng vải bông của cô, ngón tay trực tiếp kìm trên hoa huyệt sớm trơn ướt không chịu nổi, ở bên ngoài khi nhẹ khi nặng xoa nắn. Môi lưỡi anh cũng đi theo một đường xuống phía dưới, đi vào bộ ngực sữa trắng nõn của thiếu nữ, nhẹ nhàng đẩy ra áo ngủ, miệng mạnh mẽ ngậm một viên anh đào hồng, dùng lực hút trọn một hơi, giống như một lữ hành đi trên sa mạc đã khát thật lâu.

"A!…" Tiếng thở gấp khó nhịn vang lên, cô gái nằm ở dưới thân nam nhân không ngừng vặn vẹo, cảm giác tê dại toan ngứa tràn ngập toàn thân. Cô cũng đã mấy ngày không được yêu thương qua, trong thời gian chờ đợi anh trai tiểu huyệt cũng đã chảy nước thành sông, hiện tại ở trên bị như vậy khiêu khích, tức thời liền cầu xin tha thứ nói: "Anh trai!… không cần xoa… Ân a… Nhược Nhược muốn được nhồi… Anh trai nhanh cho ta…".

Trịnh Sơ Trạch Nghẹn đến muốn nổ tung thời điểm này cũng không có tinh lực đi đùa tiểu cô nương, nghe âm thanh của nàng, liền dùng động tác nhanh nhất kéo thắt lưng mình ra, lấy ra nam căn sưng đến nổi lên gân xanh, đỉnh tại phía ngoài của âm thần trơn ướt xinh xắn.

Dương cụ thô to cùng âm huyệt đói khát giống như có lực hút nam châm, chỉ cọ cọ hai cái liền kết hợp làm một thể. Bị huyệt thịt vừa nóng vừa khẩn trương chặt chẽ bao vây trụ, Trịnh Sơ Trạch sảng khoái thở dài, vài ngày không được làm tiểu huyệt thật sự mẫn cảm, dương cụ của nam nhân vừa mới cắm vào một cái, Nhược Nhược liền nhịn không được kêu lên tiếng. Tiếp tục dương cụ kia lại một tấc hướng đỉnh tiến, cuối cùng nhập thẳng hoa tâm chỗ sâu nhất, khiến cô nâng mông lên, ôm chặt lấy người nam nhân, ô ô kêu lên.

"A!… Ân… Ân! Anh trai làm cho… tiểu tao huyệt… Thật thoải mái… a a a!… Không… A!…" Nụ hôn cùng động tác dưới hạ thân chỉ ôn nhu một lát, tiếp sau đó liền biến thành mưa rền gió dữ. Hung ác va chạm khiến Nhược Nhược kêu dâm mất hồn, thân thể tuyết trắng dần dần hồng lên một màu dục vọng.

Nhìn bộ dáng thiên hạ dưới thân dâm đãng động lòng người, Trịnh Sơ Trạch càng co rút thêm mãnh liệt, đem tiểu huyệt của cô gái làm đến phốc phốc rung động. Bị côn thịt thật lớn xỏ xuyên khoái cảm vô cùng mãnh liệt, Nhược Nhược mới vài cái đã bị đưa lên đỉnh núi cao trào. Cảm nhận được âm đạo co rút nhưng nam nhân không có nửa khắc dừng lại, vẫn đang ưỡn thắt lưng liều mạng cắm đút.

Cao trào liên tục làm cho người ta khó có thể chịu đựng được, dâm thủy bị làm, ra như sữa đặc đã muốn chảy tới khăn trải giường. Hạ thân nam nhân tinh tráng hung hăng đâm đụng nơi riêng tư của tiểu cô nương, đâm khiến cho cô cả người vô lực, chỉ có thể tùy ý anh làm.

21. Chương 21: Đ** Vào Tiểu Huyệt

"Nhược Nhược… Ân!… Nhược Nhược của anh…" Âm thanh của nam nhân khàn khàn mà ôn nhu, nhưng động tác dưới hạ thể cùng âm thanh hoàn toàn tương phản, rất hung ác. Thắt lưng anh dường như không biết mệt mỏi, côn thịt dữ tợn không ngừng ra vào trong khe thịt mềm mại của cô gái. Nhược Nhược bị làm đến ánh mắt tan rã, cái miệng đỏ sẫm khẽ nhếch, khóe môi nhếch lên nước bọt trong suốt. Tiểu huyệt hứng lên bị côn thịt giã, bị đè ép ra chất lỏng, đã muốn biến thành màu trắng đục ngầu. Trịnh Sơ Trạch đã ở trong cơ thể nàng bắn hai lần tinh dịch, nhưng động tác lại vẫn không có dừng lại.

Đây là cảm giác cô thích nhất, tiểu huyệt chứa tinh dịch của anh, lại vẫn bị nhục bổng của anh cắm đút, tràn đầy cảm giác bị chinh phục.

Hai thân thể dây dưa, tình dục khiến cho mồ hôi tiết ra, da thịt trở nên dính ngấy. Tiếng kêu dâm đãng của Nhược Nhược từ cao vút trở nên vô lực, hạ thân lại còn đang đuổi theo côn thịt của nam nhân, tìm kiếm càng nhiều khoái cảm.

"Anh trai… làm em… Không cần… ngừng… A… Côn thịt của anh trai… A… Tuyệt quá a!…"

"Thật dâm đãng" Trịnh Sơ Trạch một bên tiếp tục dùng sức ưỡn động hạ thân, một bên cúi đầu hôn lên cái miệng nhỏ dâm đãng, sau một lát lại buông ra, hai người đều thở dốc một trận, "Vì sao, vì sao anh chính là làm em không đủ? Em thật là dâm đãng… Ô…"

"A… anh trai… Anh trai không cần đủ. Chỉ cần không đủ thì luôn luôn làm Nhược Nhược đi… Ân ha… Nhược Nhược nghĩ vĩnh viễn bị anh trai làm… bị côn thịt lớn của anh trai làm cả đời… A…"

Trịnh Sơ Trạch nghe tiểu cô nương nói vậy, thở gấp, thắt lưng và mông tăng nhanh tốc độ. Nam căn kiên cố vững vàng liều mạng chống đối chỗ sâu nhất dâm huyệt, mãnh rút cuồng cắm. Nguyên bản Nhược Nhược đã muốn xụi lơ tại giường nhất thời bị làm đến cong lưng, hai tay nhỏ gấp gáp bắt lấy cánh tay của nam nhân, âm thanh bị đâm rên rỉ đứt quãng, trong xoang mũi ẩn ẩn mang theo khóc nức nở. Anh hiểu rõ đây là điềm báo nàng sắp tiến đến cao trào, liền một khắc cũng không ngừng liên tục mãnh đút, một lần so với một lần đút đến càng sâu càng mạnh. Thiếu nữ đã bị làm cho thất hồn lạc phách, hạ thân lại còn kích thích hùa theo anh, lỗ nhỏ đói khát bao mút cực đại dương vật muốn tới đỉnh khoái cảm.

Rốt cục vào lúc anh cắm đút đến trăm lần, Nhược Nhược thét chói tai đến cao trào, âm đạo kịch liệt co rút lại co rút, nhường anh cũng nhịn không được lại một lần nữa đem tinh dịch bắn vào lỗ nhỏ của cô.

Bắn tinh xong nam nhân ghé vào trên người cô gái, hai người đều thở dốc, nhớ về dư vị tuyệt vời của cao trào vừa rồi. Cố tình lúc này, một cỗ nước từ bụng dâng lên. Trịnh Sơ Trạch hiểu rõ Nhược Nhược mỗi lần sau cao trào đều thích anh ở lại bên trong lâu một chốc, anh chính mình đương nhiên rất muốn còn như vậy cùng tiểu cô nương tiếp tục, nhưng cố tình cơn buồn xả nước này lại đến vừa vội, Trịnh Sơ Trạch bất đắc dĩ chỉ có thể khởi động thân thể, đem dương cụ rút ra.

"Nhược Nhược, anh đi toilet…"

Dương cụ rút ra đến một nửa, Nhược Nhược hai chân lại cuốn lấy thắt lưng anh kéo vào trong, dương cụ vừa rút ra còn chưa hoàn toàn mềm lại liền đâm đi vào.

“Đừng đi…” Nhược Nhược đỏ mặt, tay nhỏ bé cũng quấn lên cổ anh.

“Tê… Đừng nhúc nhích, em mà không buông ra anh sẽ không kiềm được xả vào tiểu huyệt của em đấy.”

“A…” Nghe thấy lời này Nhược Nhược thế nhưng lại phát ra một tiếng rên rỉ, mặt càng trở hồng, “Vậy anh đái vào tiểu huyệt của em đi…”

Trịnh Sơ Trạch ngẩn người, kế tiếp biểu tình trên mặt có phần phức tạp, vừa hưng phấn vừa bất đắc dĩ. Không nghĩ tới tiểu cô nương của anh lại dâm đãng tới như vậy, thế nhưng nghe những lời này anh lại nổi lên phản ứng, cái này là không làm không được.

Trịnh Sơ Trạch thở dài, liền để nguyên tư thế hạ thể vẫn gắn vào nhau của hai người, một tay duỗi đến sau lưng Nhược Nhược, một tay đỡ mông cô, đem thân thể mềm mại của cô ôm lên, hướng nhà vệ sinh đi đến.

Nhược Nhược tự giác dùng hai chân kẹp chặt thắt lưng cường tráng của anh, tùy ý anh vừa đi vừa dùng nam căn đã trướng đại lên nghiền nát hoa tâm cô. Đến nhà vệ sinh, Trịnh Sơ Trạch một tay ôm cô, tay kia kéo qua khăn tắm kê lên trên bồn rửa tay rộng lớn bằng đá cẩm thạch, sau đó đem cô thả lên trên. Nhược Nhược ngồi trên khăn tắm thật dày, hai chân mở ra thật rộng, ôm lấy cổ của nam nhân, đem mông của mình đưa đẩy, một đôi mị nhãn mông lung nhìn nam nhân của mình. Trịnh Sơ Trạch thầm mắng một câu “Dâm đãng”, liền cầm thắt lưng của cô, lại bắt đầu làm.

“A… Anh trai… Ân…”

Tiểu huyệt vừa bị bắn vào ba lượt, trơn ướt đến rối tinh rối mù, nhưng sau khi bị làm, nhận đến kích thích mà âm đạo chặt chẽ vẫn làm cho anh cảm giác sảng khoái vô cùng. Nam căn giống bị ngâm trong nước ấm, chỉ cần mỗi lần nặng nề mà hướng vào trong đụng một lần, liện cảm giác được tiểu huyệt co rút một lần.

Bảo bối Nhược Nhược của anh thật đúng là một cái tai họa.

Tiểu huyệt dâm loạn phun ra nuốt vào côn thịt của nam nhân, hỗn hợp yêu dịch cùng tinh dịch chảy ra đầy trên đùi hai người. Nhược Nhược thỏa mãn nức nở, ưỡn ngực, đem núm vú dán trên người anh ma sát. Lại làm nửa giờ, Trịnh Sơ Trạch mạnh mẽ đem dương vật đỉnh đến chỗ sâu nhất của cô, dương cụ đột nhiên nhảy, tinh hoa phun trào ra.

Nhược Nhược bị anh ôm, thở hổn hển mấy hơi, nghĩ muốn tựa vào trong lòng anh, thân thể nâng lên một ít, Trịnh Sơ Trạch lại bỗng nhiên ôm chặt cô, không cho đứng dậy.

Tiếp tục, một cỗ nóng nóng chất lỏng đột nhiên phun vào trong cơ thể, lần này độ mạnh phun ra rõ ràng mạnh hơn rất nhiều so với bắn tinh vừa xong, Nhược Nhược bị bắn nhanh đến cả người run run, tiểu huyệt vừa mới qua cao trào lại một trận co rút. Nhưng chất lỏng lại cuồn cuộn không ngừng mà bắn vào hoa tâm của cô, thật lâu không ngừng!

“A!… Anh trai đái ở bên trong…” Nhược Nhược ôm Trịnh Sơ Trạch, trong ánh mắt nhiễm một chút mỏi mệt nhưng hưng phấn thần sắc, “Anh trai tại tiểu huyệt Nhược Nhược đái vào… Muốn bị bắn chết!… A a… Thật thích a…”

22. Chương 22: Anh Cùng Nàng Hạnh Phúc

Âm thanh sóng biển có phần ồn ào náo động, nhưng làm cho người ta nghe nội tâm yên tĩnh. Phòng khách sạn nghỉ dưỡng rộng mênh mông nhìn ra cảnh biển tươi đẹp, ánh mặt trời xuyên thấu qua tấm màn mỏng, một cửa sổ sát đất chiếu sáng một màu trắng trên mặt sàn, hiện ra thân ảnh nam nữ dây dưa phập phồng.

Sô pha da báo phát ra tiếng ma sát rất nhỏ của hai người giao cấu, thiếu nữ cưỡi trên eo bụng rắn chắc của nam nhân, tiểu huyệt bóng loáng không chút lông bao lấy dương vật tráng kiện, trên làm dưới làm, trên mặt thần sắc hiện ra xuân tình nhộn nhạo, dâm mỹ kiều my. Lông mu nam nhân bị phía ngoài tiểu huyệt của nàng không ngừng ma sát, sớm đã hoàn toàn ẩm ướt.

"Ha a… Anh trai… dương cụ… Có phải hay không lại thành lớn… Sâu quá… A!…" Nhược Nhược dâm loạn kêu, âm thanh bị nam nhân điên cuồng khiến cho đứt quãng.

Trịnh Sơ Trạch ngậm lấy vú thiếu nữ mềm mại, hai tay nắm eo nàng không ngừng hướng chính mình dương cụ đánh tới, miệng nói: "Rõ ràng là Nhược Nhược thành lớn… Ngô… tiểu bảo bối… Nhìn xem da thịt trên lưng em… Có phải hay không thừa dịp anh không ở nhà ăn vụng thứ tốt?"

"Không có…" Nhược Nhược hữu khí vô lực rên rỉ, hạ thể mẫn cảm theo nam nhân dùng sức cắm đút không ngừng bị đâm, bay lên lại hạ xuống, chỉ có thể ôm chặt cổ nam nhân, tựa đầu vào trên cổ anh, chống đỡ không cho chính mình xụi lơ xuống.

Thật lớn dương cụ mỗi một lần đều xâm nhập đến hoa tâm, khiến âm đạo vô số lần bị bắt chống đỡ mở ra lại khép lại, như vậy mãnh liệt khoái cảm khiến nàng căn bản không thể nghĩ chuyện khác.

"Nhược Nhược… Chẳng qua ăn thật nhiều… tinh dịch của anh trai… A… Anh trai… A… Đừng có ngừng… làm em…"

"Tiểu tao hóa, huyệt nhỏ của em khẩn trương như vậy, anh làm sao có thể ngừng được… Ân!… Làm chết em! Làm chết em tiểu dâm đãng!" Hạ thân Trịnh Sơ Trạch luận động nhanh hơn, bụng do tính giao kịch liệt mà phồng lên một khối cơ bụng, khi nói chuyện cũng mang theo âm trầm thấp: "Về sau cũng sẽ mỗi ngày cho bảo bối Nhược Nhược của anh ăn tinh dịch… Phía trên cùng phía dưới đều đút cho em!…"

Thắt lưng tinh tráng của nam nhân phát ra một loại đại lực kích thích, dương cụ tại dâm huyệt trung hung hăng tiến lên, phát ra tiếng, quy đầu lần lượt đánh vào miệng tử cung, phảng phất cố ý muốn cho cô gái nhanh chút bị làm đến cao trào. Nhưng cố tình ngay khi Nhược Nhược đổ mồ hôi đầm đìa, hai chân căng thẳng, chuẩn bị tốt nghênh đón cao trào tiến đến, Trịnh Sơ Trạch lại bỗng nhiên dừng động tác, một tay ôm lấy lấy nàng lên đùi mình, đứng lên.

Dương vật bỗng nhiên bị rút ra khỏi tiểu huyệt, chỉ chừa một cái quy đầu đổ tại cửa huyệt, Trịnh Sơ Trạch dẫn đường nàng đem thân thể lật qua, quy đầu tại cửa huyệt xoay tròn khoái cảm nhường cô gái cả người run run, tiếp tục lại đem nàng một lần nữa đặt trên dương cụ của mình, khiến nàng biến thành tư thế ngồi trên đùi chính mình.

Làm xong một loạt động tác này, cửa vừa vặn vang lên tiếng đập cửa.

Âm thanh bồi bàn ở ngoài cửa vang lên, nói là cơm trưa đã muốn đưa đến cửa.

"Thỉnh đưa vào đến đây đi." Trịnh Sơ Trạch không để ý biểu tình giật mình của Nhược Nhược, nhanh tay kéo một miếng vải nhung qua, che lại giữa hai chân hai người, đem một mảnh kiều diễm cảnh xuân giấu phía dưới. Bồi bàn mặc đồng phục đen trắng phụ giúp toa ăn đi đến, xin chỉ thị xong liền đem cơm tinh xảo đặt tới trên bàn.

Trong cơ thể cắm một cây cực đại nam căn Nhược Nhược nắm chặt áo dưới thân nam nhân, đỏ mặt cúi đầu căn bản không dám nhìn tới bồi bàn đứng cách mình nửa thước. Khoái cảm trong âm đạo đã muốn là kề cận đỉnh núi, chỉ cần thoáng vừa động lập tức liền đến cao trào, Nhược Nhược cỡ nào muốn thở hào hển cầu anh nhanh *** mình, nhưng hiện tại lại chỉ có thể cắn môi, thở mạnh cũng không dám.

Cảm giác được tiểu huyệt chặt chẽ bao vây trụ mình đang không ngừng co rút lại trào ra dâm thủy, Trịnh Sơ Trạch tư vị cũng không chịu nổi, mặt mày nhăn chặt chẽ. Cũng may bồi bàn động tác thật lưu loát, vài cái đã đem cơm sắp xếp tốt nhất, sau đó đẩy toa ăn rời phòng.

"Ha a!… Anh trai!… Nhanh làm em… Làm em a a a…" Vừa nghe thấy âm thanh cửa phòng đóng lại, Nhược Nhược rốt cuộc nhịn không được kêu ra tiếng, hạ thân cũng bắt đầu tự giác vặn vẹo. Trịnh Sơ Trạch kéo thảm, nắm thắt lưng cô gái đỉnh đi vào một cái mãnh liệt, tiếp tục lại rất nhanh ra vào khoảng mười lần, dễ dàng đã đem nàng đưa lên cao trào.

"A a a!…" Nhược Nhược bị làm mãnh liệt, đầu hướng ngửa ra sau, âm đạo hung hăng co rút thật lâu không ngừng, trực tiếp đem Trịnh Sơ Trạch cũng kẹp đến phun ra.

Hai người tựa vào cùng nhau thở hào hển, hai trái tim đều đập cực nhanh, không biết là bởi vì kịch liệt vận động, hay là vì vừa rồi kích thích, lại hoặc là vì cả hai.

Sau cao trào cô gái xụi lơ trên thân nam nhân, cả người đều mệt đến không thể nhúc nhích, chỉ có tiểu huyệt còn tại dư vị trung thỉnh thoảng co rút lại. Trịnh Sơ Trạch lại đột nhiên cười cười, tiến đến nàng bên tai: "Người khác mới vừa xuất môn em đã kêu đến lớn tiếng như vậy, phỏng chừng rất nhanh bọn họ đều sẽ hiểu rõ Nhược Nhược của anh là cái tiểu dâm đãng."

Nghe xong lời này, Nhược Nhược giữa hai chân còn mang theo dương cụ thân thể cứng đờ, nhưng không một chốc lại trầm tĩnh lại, anh trai hư của nàng ở bên ngoài làm nàng cũng không phải một lần hai lần… Số lần bị người nghe thấy cũng không ít… Dù sao bọn họ chỉ là tới nơi này nghỉ phép, ngày nghỉ trôi qua, họ rời đi, đến lúc đó ai nhận thức ai.

Tuy rằng như vậy đà điểu an ủi chính mình, nhưng Nhược Nhược vẫn là thật ủy khuất, bởi vì nàng cũng không phải tiểu ngu ngốc: "Vì sao ngày hôm qua nhân viên phục vụ không đến đưa cơm?"

"Ân?" Trịnh Sơ Trạch cũng không giả ngốc, ngược lại thật là đương nhiên: "Đương nhiên, hôm nay là anh cố ý."

"Anh trai…" Nhược Nhược không nói gì.

"Đến, ca đút em ăn, em không phải thích ăn hải sản sao? Các món này đều là dành riêng cho em." Bộ dáng Trịnh Sơ Trạch tựa hồ thật là vừa lòng, khóe miệng luôn luôn lộ vẻ cười.

Nhược Nhược bất đắc dĩ nhìn anh một cái, trôi qua đã bao nhiêu năm, rõ ràng chính nàng đã trưởng thành, hơn nữa còn đi học đại học, anh trai của nàng lại vẫn đối xử với nàng như lúc hồi nhỏ, vẫn thích một bên dùng nam căn cắm phía dưới nàng một bên đút nàng ăn cái gì.

Trịnh Sơ Trạch xiên lên một miếng ca, ôn nhu đưa tới bên miệng Nhược Nhược. Nhược Nhược tuy rằng trên mặt giống như không quá tình nguyện, nhưng trong lòng vẫn là ấm áp, nàng mở ra cái miệng nhỏ đang chuẩn bị ăn, nhưng mùi tanh nhàn nhạt của hải sản lại bỗng nhiên như là một cỗ sóng to hướng nàng đánh úp lại, cảm giác mãnh liệt muốn nôn mửa theo dạ dày trào lên cổ họng, Nhược Nhược ngừng lại, oa một tiếng liền phun lên thảm tuyết trắng.

Trịnh Sơ Trạch biến sắc, vội vàng bỏ xuống dĩa ăn trên tay, một tay cầm lấy khăn ăn trên bàn, một tay vỗ nhẹ của nàng lưng. Cũng may Nhược Nhược chỉ phun ra một lần, nàng khoát tay áo muốn nói cho anh chính mình không có gì trở ngại, tiếp nhận khăn ăn lau lau khóe miệng, vừa mới quay đầu, một trận cảm giác nôn mửa lại bất ngờ đến, khiến nàng nôn khan một trận. Trịnh Sơ Trạch vội ôm lấy nàng đưa trên giường, lại bảo nhân viên phục vụ tiến vào, chạy nhanh đem hải sản vừa mang lên tất cả đều đưa đi ra ngoài.

Xử lý xong hết thảy Nhược Nhược sắc mặt hơi tốt lên một chút, nàng nhìn Trịnh Sơ Trạch ngồi bên giường, nhỏ giọng nói: "Em không sao… Anh trai không cần lo lắng… Đồ ăn này còn chưa có ăn đâu, vứt bỏ đi thật đáng tiếc a."

Trịnh Sơ Trạch lại có chút đăm chiêu một lát, đáp phi sở vấn nói: "Nhược Nhược,… Thời gian hành kinh của em bao lâu chưa đến đây?"

Nhược Nhược bị vấn đề này hỏi đến có điểm lờ mờ, nhưng rất nhanh liền hiểu được anh vì sao phải hỏi cái này, trên mặt biểu tình từ trắng chuyển sang hồng: "Giống như… Có ba tháng rồi còn chưa đến."

Nam nhân ánh mắt chuyển chuyển, một tia kinh hỉ lặng lẽ hiện lên. Anh cúi đầu tại trán thiếu nữ ấn hạ nụ hôn thật sâu, tiếp tục vẫn là trầm ổn nói: "Nhược Nhược chờ anh một chút, anh gọi lái xe, một chốc đưa em đi bệnh viện kiểm tra xem."

Nhược Nhược sững sờ nhìn anh lấy điện thoại di động, trên mặt tràn đầy cảm giác hậu tri hậu giác kinh ngạc.

Gió biển đem sa mỏng thổi bay, thiếu nữ xinh đẹp ngốc ngồi yên trên giường lớn, đáy lòng bỗng nhiên dâng lên một tia ngọt ngào nói không rõ.

TOÀN VĂN HOÀN

Đọc và tải ebook truyện tại: http://truyenclub.com/muon-em-the-nao-cung-khong-du